

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า:
กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้
อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

THE SATISFACTION OF COMMUNITY RELATIONSHIP
MANAGEMENT OF POWER PLANT BOUNDARY: A CASE STUDY OF
POWER PLANT INDUSTRIAL ESTATE OF KHOKYAE SUB-DISTRICT,
NONGKAE DISTRICT, SARABURI.

ชัชวาลย์ คล้ายอุดม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า:
กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้
อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

ชัชวาลย์ คล้ายอุดม

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

THE SATISFACTION OF COMMUNITY RELATIONSHIP
MANAGEMENT OF POWER PLANT BOUNDARY: A CASE STUDY OF
POWER PLANT INDUSTRIAL ESTATE OF KHOKYAE SUB-DISTRICT,
NONGKAE DISTRICT, SARABURI

CHATCHAWAN KHLAIUDOM

AN INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE MASTER DEGREE
OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHAP
ACADEMIC YEAR 2017
COPYRIGHT OF RAJAMANGALA UNIVERSITY
OF TECHNOLOGY KRUNGTHAP

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี
โดย	ชัชวาลย์ คล้ายอุดม
สาขาวิชา	-
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.เชิงชาย สุวรรณภูมิ

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ อนุมัติให้ดำเนินการค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงแก้ว เอี่ยมแฉล้ม)

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนวรรณ แสงสุวรรณ)

..... กรรมการ
(ดร.สมศักดิ์ บุตรสาคร)

..... กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.เชิงชาย สุวรรณภูมิ)

Independent study	The Satisfaction of Community Relationship Management of power plant boundary: A case study of power plant industrial estate of Khokyaie sub- district,Nongkae district, Saraburi.
Author	Chatchawan Khlai-udom
Major	-
Advisor	Dr.Cherngchai Suwannakoot

Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology
krungthep approved this Independent study as partial fulfillment of the requirements
for the master degree of Business Administration.

.....Dean of Faculty of Business Administration
(Assistant Professor Dr. Kingkaew Eiamchalam)

Examination Committee

..... Examination Committee Chairperson
(Assistant Professor Dr.Thanawan SangSuwan)

.....Committee
(Dr.Somsak Butsakorn)

.....Committee and Advisor
(Dr.Cherngchai Suwannakoot)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ดร.เชิงชาย สุวรรณภูมิ ที่ปรึกษารายงานค้นคว้าอิสระที่ได้ให้ความรู้ คำแนะนำตรวจทาน และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้รายงานค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความกรุณาประสิทธิประสาทความรู้ รวมทั้งท่านคณะกรรมการที่ช่วยให้คำแนะนำ ปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม พร้อมทั้งเสนอแนะข้อคิดที่เป็นประโยชน์ทำให้รายงานฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดขอขอบพระคุณมารดาที่ให้อุปนิสัย รวมทั้งคุณมรรชน บัวภา ผู้คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจจนทำให้รายงานฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อย รวมทั้ง พี่ๆ น้อง ๆ นักศึกษา MBA รุ่น 3 ตลอดจนบุคคลที่ไม่ได้กล่าวถึงที่ทำให้การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ด้วยดี

ชัชวาลย์ คล้ายอุดม

ชื่อการค้นคว้าอิสระ

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

โดย

ชัชวาลย์ คล้ายอุดม

สาขาวิชา

-

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.เชิงชาย สุวรรณภูมิ

ปีการศึกษา

2560

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหา อุปสรรค และระดับความพึงพอใจที่ใช้ในการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษา โรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ในการศึกษา 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำนวน 385 คน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี และกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการผู้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำนวน 3 คน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยใช้แนวทางการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่าประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านงบประมาณเป็นด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านการจัดการ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านบุคลากรตามลำดับ ปัญหา อุปสรรคในการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ได้แก่ การติดต่อประสานงานเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ ต้องประสานผ่านทางผู้นำชุมชนเท่านั้น การสนับสนุนงบประมาณมีความล่าช้า และการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรงไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง

Independent study	The Satisfaction of Community Relationship Management of power plant boundary: A case study of power plant industrial estate of Khokyaе sub- district, Nongkaе district, Saraburi.
Author	Chatchawan Khlai-udom
Major	-
Advisor	Dr.Cherngchai Suwannaoot
Academic year	2017

Abstract

The objectives of this research are to study the problems, obstacles, and level of satisfaction on the related community management in the area of the power station in Khok Yae, Nong Khae industrial estate, Saraburi. The population is divided into 2 groups: 385 people who live in the area of power station and 3 people from the leader of community, the local officer, and leader of government agencies that operate in the area of power station. The data collected from the first group was questionnaire about satisfaction on community management, and the data of the second group was collected from the focus group interview to analyze into qualitative and quantitative analysis. The statistic used in data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The result of the study was founded that the overall rate of people due to the questionnaire is high. The highest is the budget and then public relation and human resources respectively. The limitations are the coordination between local staff which needs to be only the leader of community, the delay of budget support, and the publicity about power station which is not thoroughly enough.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
Abstract	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการศึกษาวิจัย	3
1.3 วัตถุประสงค์	4
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย	4
1.5 ขอบเขตการวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์	5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	7
2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับชุมชนสัมพันธ์	14
2.3 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการชุมชน	18
2.4 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ	21
2.5 งานวิจัยต่างประเทศ	25
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	27
3.1 วิธีการศึกษา	27
3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	27
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	28
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	30
3.6 ขั้นตอนการศึกษา	31

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	32
4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	35
4.3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการศึกษาความพึงพอใจ ต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	41
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
5.1 สรุปผลการศึกษา	43
5.2 อภิปรายผล	45
5.3 ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	52
ภาคผนวก ก แบบรับรองการมีจรรยาบรรณในการทำการค้นคว้าอิสระ	53
ภาคผนวก ข เอกสารเชิญผู้เชี่ยวชาญ	56
ภาคผนวก ค แบบทดสอบ	60
ประวัติผู้จัดทำ	68

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า	33
ตารางที่ 4.2 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าโดยรวม	35
ตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ด้านบุคลากร	36
ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ด้านงบประมาณ	36
ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ด้านการประชาสัมพันธ์	37
ตารางที่ 4.6 แสดงความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ด้านการจัดการ	38
ตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหาร จัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำแนกตามอาชีพ	39
ตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหาร จัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่	40

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด	4
ภาพที่ 2.1 แสดงขอบเขตของกิจกรรมการบริหารจัดการ	11
ภาพที่ 2.2 ระบบการบริหารจัดการโดยรวมและความสัมพันธ์ ของกระบวนการจัดการทั้ง 4 ด้าน	11
ภาพที่ 2.3 แสดงลำดับชั้นความพึงพอใจของ Maslow	24
ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการศึกษา	31

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พลังงานเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ ในการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน ของประชาชน และเป็นปัจจัยพื้นฐานการผลิตในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงต้องมีการจัดหาพลังงานให้มี ปริมาณที่เพียงพอ มีราคาที่เหมาะสม และมีคุณภาพที่ดี สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ เพื่อให้ สามารถตอบสนอง ความต้องการขั้นพื้นฐาน ของประชาชน และสามารถตอบสนอง ความต้องการใช้ ในกิจกรรมการผลิตต่าง ๆ ได้อย่างเพียงพอ

ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีทรัพยากรพลังงานอยู่อย่างจำกัดส่งผลให้มีแนวโน้มที่จะต้อง พึ่งพาการนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จึงจำเป็นต้องดำเนิน นโยบายในการเร่งจัดหาแหล่งพลังงานในประเทศรวมถึงการพัฒนาพลังงานหมุนเวียนการกระจาย ความเสี่ยงในการจัดหาเชื้อเพลิงในการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงหลากหลายประเภทมากขึ้น การจัดซื้อ ไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้านเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแก่ระบบไฟฟ้าเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ประเทศไทย ยังจำเป็นต้องดำเนินนโยบายการผลิตและการใช้พลังงานไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้สามารถใช้ แหล่งพลังงานที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ปัจจุบันประเทศไทยมีความต้องการใช้พลังงานไฟฟ้าที่มากขึ้นเฉลี่ยปีละ 4-5% จนถึงปี พ.ศ.2573 ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างโรงไฟฟ้าใหม่ เพื่อรองรับความต้องการใช้ไฟฟ้าเพิ่มขึ้น และ เพื่อทดแทนโรงไฟฟ้าที่หมดอายุการใช้งาน โดยมีสัดส่วนของการใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิงหลัก ประมาณร้อยละ 66% เป็นการนำเข้า 40% และมีปริมาณสำรองในอ่าวไทยที่เหลือน้อยลง ใช้ได้อีก ประมาณ 10 ปีเท่านั้น ซึ่งในอนาคตจะต้องนำเข้า 100% ดังนั้นการจัดการกับสัดส่วนของแหล่ง พลังงานไฟฟ้าให้เกิดความสมดุลจึงมีความจำเป็น และความสำคัญที่จะทำให้เรายังคงมีไฟฟ้าใช้ได้ อย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน โดยรัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงทำให้เกิดแผนพัฒนากำลังผลิตไฟฟ้า ของประเทศ (Power Development Plan) หรือแผน PDP เป็นแผนแม่บทในการจัดหาพลังงาน ไฟฟ้าของประเทศในระยะเวลา 15-20 ปี เพื่อสร้างความมั่นคงและเพียงพอต่อความต้องการใช้ไฟฟ้า รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศรวมถึงคุณภาพชีวิตของประชาชน การจัดทำแผน PDP มีความมุ่งหวังที่จะส่งเสริมความยั่งยืนทางพลังงานของประเทศทำให้เกิดความมั่นคงของระบบ ไฟฟ้าโดยพยายามกระจายเชื้อเพลิงให้มีปริมาณกำลังการผลิตเพียงพอกับความต้องการไฟฟ้าและ สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจของประเทศเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับทุกภาคส่วนโดยเน้นการลงทุน

ก่อสร้างโรงไฟฟ้าตามแผน PDP ให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้พลังงานหมุนเวียนมาร่วมผลิตไฟฟ้า (สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน กระทรวงพลังงาน)

นโยบายพลังงานหลัก ๆ ของประเทศไทย มี 4 ประการ คือ

1) จัดหาพลังงานให้เพียงพอ กับความต้องการ มีคุณภาพ มีความมั่นคง และมีระดับราคาที่ เหมาะสม โดยส่งเสริมให้มีการสำรวจ และพัฒนาแหล่งพลังงาน จากภายในประเทศ ขึ้นมาใช้ ประโยชน์ ในขณะเดียวกันก็แสวงหาแหล่งพลังงาน จากภายนอกประเทศ เพื่อให้มีการกระจายแหล่ง และชนิด ของพลังงาน

2) ส่งเสริมให้มีการใช้พลังงานอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ ซึ่งนอกจากจะช่วยลด ต้นทุน ทางด้านเชื้อเพลิงในกิจกรรมการผลิตแล้ว ยังช่วยลดการลงทุนในการจัดหาพลังงานอีกด้วย โดยใช้ มาตรการด้านราคา และกลไกตลาดในการสร้างแรงจูงใจ ให้มีการใช้พลังงาน อย่างมี ประสิทธิภาพ และมาตรการอื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย การให้สิ่งจูงใจ การสร้างจิตสำนึก และมาตรการ บังคับ (เช่นการกำหนดมาตรฐาน) ควบคู่กันไป

3) ส่งเสริมให้มีการแข่งขัน และเพิ่มบทบาทของภาคเอกชน ในกิจการพลังงาน เพื่อให้กิจการ พลังงาน มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคมีทางเลือก ได้รับบริการที่ดีมีคุณภาพ และราคา ที่ เป็นธรรม อีกทั้งยังช่วยลดภาระการลงทุนของภาครัฐอีกด้วย

4) ป้องกันและแก้ไขปัญหา ทางด้านสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากการผลิตและใช้พลังงาน โดย ส่งเสริมให้มี การใช้เชื้อเพลิง ที่มีผลกระทบต่อสภาวะแวดล้อมน้อย และส่งเสริมให้มีการควบคุม มลพิษ โดยใช้เทคโนโลยีควบคุมมลพิษ และมาตรฐานที่เหมาะสม

ถึงอย่างไรก็ตาม การพัฒนาพลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยต้องพบเจอกับปัญหาที่เป็นความ ขัดแย้ง เกิดความคิดเห็นที่แตกต่าง หลากหลาย และถกเถียงกันอย่างต่อเนื่อง ทำให้การพัฒนา พลังงานไฟฟ้าเกิดความล่าช้า และมีทิศทางการดำเนินงานที่ไม่ชัดเจน กอปรกับในช่วงเวลาที่ผ่านมา อุปสรรคที่สำคัญของการพัฒนาโรงไฟฟ้าใหม่ของประเทศไทยเราก็คือ การคัดค้านและต่อต้านของ ชุมชนและประชาสังคมบางกลุ่มในทุกพื้นที่เป้าหมายของการพัฒนา โดยมีประเด็นสำคัญที่หยิบยกขึ้น มาเป็นสาเหตุของการคัดค้าน คือ เรื่องมลภาวะ ซึ่งในระยะหลัง ๆ ของการคัดค้านมีข้อสรุปที่ เหมือนกันอยู่ประการหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นในพื้นที่ใดหรือภาคใดของประเทศ ก็คือต้องการให้ภาครัฐ พัฒนาโรงไฟฟ้าใหม่จากพลังงานหมุนเวียนเท่านั้น ไม่ยอมรับการพัฒนาโรงไฟฟ้าเชื้อเพลิงหลักใด ๆ นอกจากนั้นบางพื้นที่ยังต้องการพัฒนาโรงไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนในพื้นที่ด้วยตนเองเพื่อรองรับความ ต้องการไฟฟ้าที่เพิ่มขึ้น ทำให้ประเมินได้ว่าชุมชนและสังคมบางส่วนอาจจะมีความเข้าใจเรื่องพลังงาน หมุนเวียนไม่ครบถ้วน

หากพิจารณาเรื่องการพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าของประเทศไทยนั้น อาจกล่าวได้ว่าอยู่ในภาวะ เสมือนเจอทางตันจากการคัดค้านโครงการต่าง ๆ มานานนับสิบปี และยังไม่มีแนวทางที่จะแก้ไขหรือ

หาทางออกจนใกล้เข้าสู่ภาวะวิกฤตแล้ว เนื่องจากปัจจุบันการผลิตไฟฟ้าใช้เชื้อเพลิงก๊าซธรรมชาติในสัดส่วนมาก ร้อยละ 70 โดยปริมาณส่วนใหญ่มาจากแหล่งก๊าซในอ่าวไทย ซึ่งมีปริมาณสำรองคาดว่าจะหมดไปอีกประมาณ 20 ปีข้างหน้า จึงจำเป็นต้องรีบแสวงหาแหล่งเชื้อเพลิงอื่นๆ มาทดแทนโดยเร็ว เนื่องจากการพัฒนาโครงการโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่จะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการตามกระบวนการต่างๆ ไม่น้อยกว่า 6-7 ปี การสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและการยอมรับต่อการพัฒนาโครงการโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดเวลาที่ผ่านมาไม่ประสบผล และดูเหมือนว่ากลับสร้างกระแสและพลังการคัดค้านที่รุนแรงเพิ่มมากขึ้น ทางออกที่เหมาะสม และดูเหมือนจะเหลือเพียงทางเดียวเท่านั้นก็คือ การยกระดับเรื่องนี้ขึ้นเป็นวาระแห่งชาติ โดยแสวงหา คนกลาง ซึ่งทุกภาคส่วนให้การยอมรับมาเป็นประธานคณะกรรมการ ซึ่งมีองค์ประกอบ อาทิจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์ นักวิชาการ ภาคประชาสังคม ผู้แทนชาวบ้าน และสื่อมวลชน เป็นต้น ร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและแนวทางเลือกต่าง ๆ บนข้อเท็จจริงและความเป็นไปได้เพื่อได้หาทางออกที่เหมาะสมเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ และสามารถยอมรับได้จากทุกฝ่าย โดยมีการสื่อสารข้อมูลการดำเนินการสู่สาธารณะให้สังคมได้รับรู้รับทราบและมีส่วนร่วม (วิกิตพิลังงานไฟฟ้า ทางออกสุดท้ายที่เหลืออยู่ : พงษ์ดิษฐ์ พงมา วารสาร : Green networkฉบับ : Issue 43 July 2013)

จากปัญหาที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์จึงเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญอีกด้านที่จะช่วยผลักดันให้โรงไฟฟ้า กับประชาชนผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า มีความเข้าใจ รับฟังถึงเหตุผลของการสร้างโรงไฟฟ้า เพื่อลดความขัดแย้งและสร้างการยอมรับให้โรงไฟฟ้าเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

ดังนั้น หากได้มีการศึกษาถึงความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการงานด้านชุมชนสัมพันธ์ของโรงไฟฟ้า เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุง แก้ไข หรือเสนอแนะการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันจะนำไปสู่การพัฒนาพลังงานไฟฟ้าของประเทศไทยให้ก้าวต่อไปในทิศทางเดียวกัน

1.2 คำถามการศึกษาวิจัย

1.2.1 ความพึงพอใจในการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ที่ใช้ในพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษา โรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี ควรเป็นอย่างไร

1.2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษา โรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี มีอะไรบ้าง

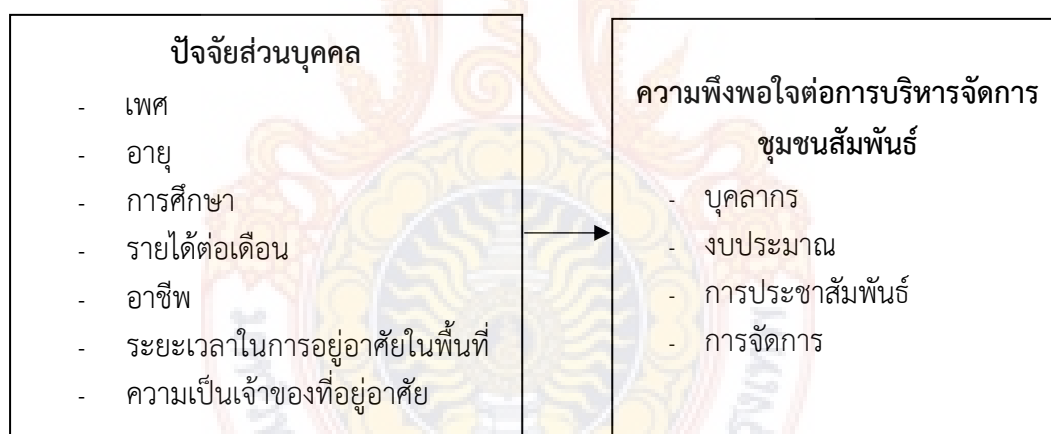
1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษา โรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี

1.3.2 เพื่อศึกษา ปัญหา และอุปสรรคของการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษา โรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี

1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยได้จากการทบทวนวรรณกรรม บทความทางวิชาการ และงานวิจัยต่าง ๆ โดยศึกษา ด้านการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อศึกษาถึงระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ในแต่ละด้าน ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิด

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการจัดการ

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี จำนวน 10,061 คน และผู้นำชุมชน จำนวน 18 คน

1.5.3 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี จำนวน 385 คน และผู้นำชุมชน จำนวน 3 คน

1.5.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา เริ่มตั้งแต่เดือน พ.ค.60 – ก.พ.61

1.5.5 ขอบเขตด้านพื้นที่ ในการศึกษาครั้งนี้ คือบริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี

1.5.6 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล

1.5.7 ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

1.6 นิยามศัพท์

1.6.1 การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกันโดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ หรือเป็นกระบวนการออกแบบและรักษาสภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6.2 ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจที่เกิดขึ้น เมื่อสิ่งที่มุ่งหวัง หรือการปฏิบัติงาน ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.6.3 ชุมชน หมายถึง การอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่ง มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน ติดต่อสื่อสารกัน ตลอดจนนำไปสู่ความสำเร็จในการตามวัตถุประสงค์ร่วมกัน

1.6.4 ชุมชนสัมพันธ์ หมายถึง การติดต่อสื่อสารของหน่วยงานกับกลุ่มคน องค์กร หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่ใกล้เคียง หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับหน่วยงาน เพื่อสร้างความรู้จักคุ้นเคยและความเข้าใจอันดีต่อกัน

1.6.5 นิคมอุตสาหกรรม หมายถึง เขตพื้นที่ดินที่จัดสรร หรือกำหนดไว้สำหรับโรงงานอุตสาหกรรมหรือกิจการประกอบอุตสาหกรรมให้เข้าไปอยู่ด้วยกันอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่อุตสาหกรรม ระบบสาธารณูปโภคและส่วนประกอบต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกในการ

ประกอบกิจการ อันได้แก่ ระบบไฟฟ้า ประปา ท่อระบายน้ำ โทรศัพท์ ถนนเข้าสู่ อุตสาหกรรมส่วนต่าง ๆ โรงบำบัดน้ำเสียสำหรับโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม สถานีบริการน้ำมันหรือปั้มน้ำมัน ที่ทำการไปรษณีย์ ศูนย์การค้าหรือร้านค้าต่าง ๆ ธนาคาร ที่พักอาศัย บ้านพัก คอนโด อพาร์ทเมนต์ ศูนย์กีฬา สำหรับบุคลากรในนิคมอุตสาหกรรม และอื่น ๆ

1.6.6 โรงไฟฟ้า หมายถึง โรงไฟฟ้าพลังความร้อนร่วม เป็นการนำเอาเทคโนโลยีของโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซ และโรงไฟฟ้าพลังไอน้ำมาใช้งานเป็นระบบร่วมกัน โดยการนำไอเสียจากโรงไฟฟ้ากังหันก๊าซ ซึ่งมีความร้อนสูงประมาณ 500 องศาเซลเซียส ไปผ่านหม้อน้ำ และถ่ายเทความร้อนให้กับน้ำ ทำให้น้ำเดือดกลายเป็นไอ เพื่อขับเคลื่อนไอน้ำ สำหรับผลิตพลังงานไฟฟ้าต่อไป

1.6.7 บุคลากร หมายถึง บุคคล หรือเจ้าหน้าที่ของโรงไฟฟ้าที่ปฏิบัติงานด้านชุมชนสัมพันธ์ในพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า

1.6.8 งบประมาณ หมายถึง งบประมาณที่โรงไฟฟ้าสนับสนุนกิจกรรม หรือเทศกาลต่าง ๆ ให้แก่ ชุมชนและหน่วยงานราชการที่อยู่รอบโรงไฟฟ้า

1.6.9 ประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับโรงไฟฟ้าเพื่อให้ประชาชนหน่วยงานราชการ รับทราบผ่านสื่อต่าง ๆ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 สามารถนำผลการศึกษาที่ได้เสนอต่อผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนา หรือปรับปรุงการบริหารจัดการชุมชนในอนาคต

1.7.2 ทราบถึงระดับความพึงพอใจในการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการโรงไฟฟ้าในสถานที่อื่น ๆ ต่อไป

1.7.3 ทราบถึงปัญหา และอุปสรรคในการบริหารจัดการชุมชน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ผู้ศึกษาได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี แนวปฏิบัติ หลักการ จากเอกสาร คู่มือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถนำเสนอตามลำดับได้ ดังนี้

- 2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
- 2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับชุมชนสัมพันธ์
- 2.3 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการชุมชน
- 2.4 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
- 2.5 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

2.1.1 ความหมายของการบริหารจัดการ

ได้มีการให้ความหมายไว้ดังนี้

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2545, หน้า 18-19) ได้รวบรวม ความหมายของคำว่า “การบริหารจัดการ” และ “การจัดการ” ได้ดังนี้ คำว่า “การบริหาร” (Administration) จะใช้ในการบริหารระดับสูง โดยเน้นที่การกำหนดนโยบายที่สำคัญและการกำหนดแผนของผู้บริหารระดับสูง เป็นคำนิยมใช้ในกาบริหารรัฐกิจ (Public Administration) หรือใช้ในหน่วยงานราชการ และคำว่า “ผู้บริหาร” (Administrator) จะหมายถึง ผู้บริหารที่ทำงานอยู่ในองค์กรของรัฐ หรือองค์กรที่ไม่มุ่งหวังกำไร คำว่า “การจัดการ” (Management) จะเน้นการปฏิบัติการให้เป็นไปตามนโยบาย (แผนที่วางไว้) ซึ่งนิยมใช้ในการจัดการธุรกิจ (Business management) ส่วนคำว่า “ผู้จัดการ” (Manager) จะหมายถึงบุคคลในองค์กรซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบต่อกิจกรรมในการบริหาร ทรัพยากร และกิจการงานอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กร

สุรัสวดี ราชกุลชัย (2543, หน้า 3) ได้กล่าวไว้ว่าการบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการของการมุ่งสู่เป้าหมายขององค์กรจากการทำงานร่วมกัน โดยใช้บุคคลและทรัพยากรอื่น ๆ หรือเป็นกระบวนการออกแบบและรักษาสภาพแวดล้อมที่บุคคลทำงานร่วมกันในกลุ่มให้ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพคำว่า “การบริหาร” (Administration) และ “การจัดการ” (Management)

มีความหมายแตกต่างกันเล็กน้อย โดยการบริหารจะสนใจและสัมพันธ์กับการกำหนดนโยบายไปลงมือปฏิบัติ นักวิชาการบางท่านให้ความเห็นว่าการบริหารใช้ในภาครัฐ ส่วนการจัดการใช้ในภาคเอกชน อย่างไรก็ตาม ในตำราหรือหนังสือส่วนใหญ่ทั้ง 2 คำนี้มีความหมายไม่แตกต่างกัน สามารถใช้แทนกันได้ และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

เกษม จันทรแก้ว (2540, หน้า 512-514) ให้ความหมายว่า การบริหาร หมายถึง ศิลปะ การดำเนินการนำวัตถุดิบสู่กระบวนการผลิต จนได้ผลผลิตตามที่กำหนดไว้ การบริหารจึงเป็นการดำเนินการให้ทุกโครงการทำหน้าที่สัมพันธ์กัน เป็นเรื่องยากที่จะทำให้เกิดการผสมผสานกันถ้าไม่วางแผนการดำเนินการที่ดี ซึ่งขึ้นอยู่กับผู้บริหารที่วางแผนบริหารอย่างไร อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารมีหน้าที่ อำนาจการ (Directing) ตามอำนาจหน้าที่จากหน่วยงาน (Organizing) ที่เป็นผู้รับผิดชอบควบคุม (Controlling) ในการนำแผนงาน (Planning) ที่ได้กำหนดไว้แล้วไปดำเนินการร่วมกับทรัพยากร (Assembling resource) ทำให้การผลิตหรือการใช้ปัจจัยการบริหาร (ได้แก่ คน งบประมาณ เครื่องมือ อุปกรณ์ สวัสดิการ ฯลฯ) ก่อให้เกิดผลผลิตขั้นสุดท้าย

อนันต์ เกตุวงศ์ (2523, หน้า 27) ให้ความหมายการบริหารว่า เป็นการประสานความพยายามของมนุษย์ และทรัพยากร ต่างๆ เพื่อทำให้เกิดผลตามต้องการ

ไพบุลย์ ช่างเรียน (2532, หน้า 17) ความหมายของการบริหาร คือระบบที่ประกอบไปด้วยกระบวนการในการนำทรัพยากรทางการบริหารทั้งทางวัตถุ และคนมาดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

บุญทัน ดอกโธสง (2537, หน้า 1) ให้ความหมายว่า การบริหาร คือ การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล องค์กร หรือประเทศ หรือการจัดการเพื่อผลกำไรของทุกคนในองค์กร

Frederick W.Taylor (อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2526 หน้า 6) ให้ความหมายการบริหารไว้ว่า งานบริหารทุกอย่างจำเป็นต้องกระทำโดยมีหลักเกณฑ์หลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดจากการวิเคราะห์ศึกษาโดยรอบคอบ ทั้งนี้ เพื่อให้มีวิธีที่ดีที่สุดในอนาคตที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตมากยิ่งขึ้น เพื่อประโยชน์สำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

Peter F. Drucker (อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2526 หน้า 6) กล่าวว่า การบริหาร คือ ศิลปะในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกับผู้อื่น การทำงานต่างๆ ให้ลุล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำภายในสภาพองค์กรที่กล่าวนั้น ทรัพยากรด้านบุคคลจะเป็นทรัพยากรหลักขององค์กรที่เข้ามา ร่วมกันทำงานในองค์กร ซึ่งคนเหล่านี้จะเป็นผู้ใช้ทรัพยากรด้านวัตถุอื่นๆ เครื่องจักร อุปกรณ์ วัตถุดิบ เงินทุน รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อผลิตสินค้าหรือบริการออกจำหน่าย และตอบสนองความพอใจให้กับสังคม

Harold Koontz (อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2526 หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการจัดการ คือการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยอาศัยปัจจัยทั้งหลาย ได้แก่ คน เงิน วัสดุ สิ่งของ เป็นอุปกรณ์การจัดการนั้น

บุญสวย ต่อชีพ (2539, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการที่ใช้ความรู้ ทักษะ เทคนิควิธีการและทรัพยากรอย่างเหมาะสม ซึ่งเกี่ยวข้องกับคนโดยอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจ ผสมผสาน และการประสานงาน มีการตรวจสอบการปฏิบัติงาน เพื่อดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

ธงชัย สันติวงษ์ (2543, หน้า 7-8) ได้ให้คำจำกัดความที่ช่วยให้เข้าใจ และเห็นถึงขอบเขตลักษณะของงานบริหารจัดการที่ชัดเจนไว้ 3 ด้าน คือ

- 1) ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายในองค์กร
- 2) ในด้านของภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบทรัพยากรต่างๆในองค์กร และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
- 3) ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่าง ๆ สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

จากการศึกษาความหมายของการบริหารจัดการผู้ศึกษาสรุปได้ว่า การบริหารจัดการหมายถึง การผสมผสานวางแผนดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และการบริหารจัดการ

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการ

สมาน รังสิโยภุณ และสุธี สุทธิสมบูรณ์ (2544, หน้า 6-7) สรุปความเจริญเติบโตและความสำคัญของการบริหารไว้ดังนี้ การบริหารได้เจริญเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีพของมนุษย์ และเป็นสิ่งช่วยให้มนุษย์ ดำรงชีพอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก

- 1) จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลทำให้องค์กรต่างๆ ต้องขยายงานด้านบริหารให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
- 2) การบริหารเป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาการ (Technology) ด้านต่าง ๆ ทำให้การบริหารเกิดการเปลี่ยนแปลง และก้าวหน้ารวดเร็วยิ่งขึ้น
- 3) การบริหารเป็นมรรควิธีที่สำคัญในอันที่จะนำสังคม และโลกไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
- 4) การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้ม ทั้งในด้านการเจริญ และความเสื่อมของสังคมในอนาคต

5) การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์กร ฉะนั้น ความสำเร็จของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม และวัฒนธรรมทางการเมืองอยู่เป็นอันมาก

6) การบริหารมีลักษณะต้องใช้ในการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ ซึ่งนักบริหาร จำต้องคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมต่างๆ และการวินิจฉัยสั่งการนี้เองที่เป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึง ความสามารถของนักบริหาร และความเจริญเติบโตของการบริหาร

7) ชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัวหรือในองค์กรย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องพัวพันกับการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้น การบริหารจึงเป็นเรื่องที่จะดำรงชีพอย่างฉลาด

8) การบริหารกับการเมืองเป็นสิ่งคู่กัน ไม่อาจแยกจากกันโดยเด็ดขาดได้ การศึกษาวิชาการบริหารต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อม และวัฒนธรรมทางการเมืองด้วย

2.1.3 กระบวนการบริหารจัดการ (Management Process)

ธงชัย สันติวงษ์ (2541, หน้า 18) กล่าวว่า การบริหารจัดการ เป็นการกำหนด ทิศทางของหน่วยงาน กลุ่มงาน หรือการดำเนินงานในหน้าที่ต่าง ๆ ให้ใช้ทรัพยากรทั้งหมดยังที่มีอยู่ใน องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) ครอบคลุมถึงการใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาด เหมาะสมและคุ้มค่า (Cost-effective) ส่วนการใช้ ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) นั้น หมายถึงการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right decision) และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าบทบาทสำคัญของผู้บริหาร คือ การนำพาองค์กร ไปให้ถึงเป้าหมายและบรรลุผลสำเร็จได้โดยส่วนรวม เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายของ องค์กร ผู้บริหาร มีหน้าที่รวบรวม และจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลควบคู่กัน โดยใช้กระบวนการบริหารจัดการที่ดี

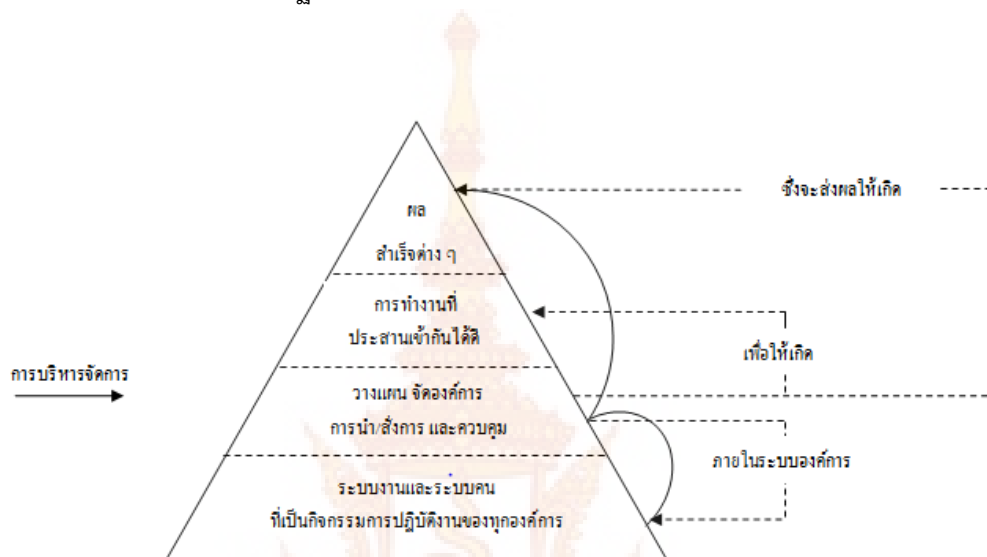
กระบวนการบริหารจัดการ เป็นกลไกและตัวประสานที่สำคัญที่สุด ในการประมวล ผลักดัน และกำกับให้ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นทรัพยากร การจัดการประเภทต่าง ๆ สามารถดำเนินไปได้ อย่างมีประสิทธิภาพ จนบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการ และการฝึกฝนให้มีทักษะสูงขึ้น จะช่วยให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ กิจกรรมพื้นฐาน 4 ประการ ที่ทำให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการมีดังนี้

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดเป้าหมาย แผนงาน และตัดสินใจหาวิธีการที่ดีที่สุดที่ทำให้เป้าหมายนั้นบรรลุผลสำเร็จ

2. การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง กระบวนการในการจัดตั้ง และจัดวาง ทรัพยากรบุคคล และทรัพยากรที่ไม่ใช่ตัวบุคคล โดยวางแผนให้สามารถบรรลุผลสำเร็จขององค์กร

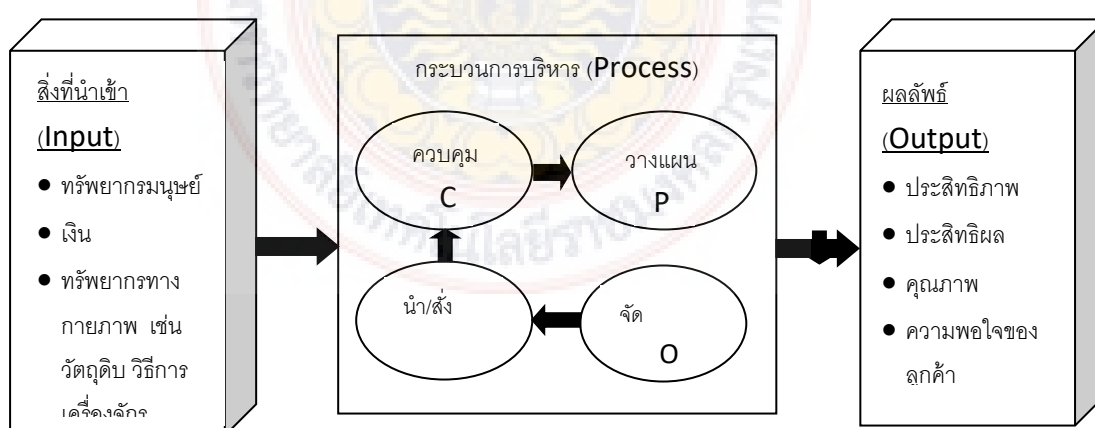
3. การนำ และสั่งการ (Leading and Directing) หมายถึง กระบวนการของการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ในการที่จะให้บุคคลอื่น ในการที่จะให้บุคคลอื่นมีพฤติกรรมในการทำงานที่ต้องการ และทำให้เป้าหมายขององค์การ

4. การควบคุม (Controlling) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดกิจกรรมต่างๆ ขององค์การให้เป็นไปตามมาตรฐาน และเป้าหมายที่องค์การคาดหวัง และกำหนดไว้

ภาพที่ 2.1 แสดงขอบเขตของกิจกรรมการบริหารจัดการ

ที่มา: ธงชัย สันติวงษ์, 2541, หน้า 32.

ภาพที่ 2.2 ระบบการบริหารโดยรวม และความสัมพันธ์ของกระบวนการจัดการทั้ง 4 ด้าน

ที่มา: ธงชัย สันติวงษ์, 2541, หน้า 32.

จากภาพที่ 1 และ 2 ธงชัย สันติวงษ์ (2541: 32) อธิบายว่า ผู้บริหารทำหน้าที่บริหารจัดการงาน และคน ซึ่งจัดเป็น “สิ่งนำเข้า” (Input) โดยผ่าน “กระบวนการ” (Process) ในกิจกรรม การวางแผน การจัดองค์การ การนำ/สั่งการและการควบคุม ให้สามารถประสานทำงานร่วมกันไป เพื่อให้ได้ “ผลลัพธ์” (Output) ซึ่งก็คือ การบรรลุถึงเป้าหมายผลสำเร็จต่าง ๆ ทั้งทางด้านประสิทธิภาพ ประสิทธิผล คุณภาพและความพึงพอใจของลูกค้า เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป กระบวนการบริหารจัดการที่ประกอบด้วยหน้าที่หลัก 4 ประการนี้ เป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารพึงต้องปฏิบัติ โดยที่กระบวนการบริหารจัดการ 4 ด้านนี้จะเกี่ยวข้องสัมพันธ์ ซึ่งกันและกันตลอดเวลา ซึ่งผู้บริหารจะเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ในกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรขององค์การโดยอาศัยหน้าที่ทั้ง 4 ประการนี้

Henri Fayol (อ้างถึงใน ธงชัย สันติวงษ์, 2545, หน้า 56-57) ได้อธิบายถึงกระบวนการบริหารว่าประกอบด้วยหน้าที่ทางการบริหาร 5 ประการ คือ การวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชา การประสานงาน และการควบคุม

Gulick and Urwick (อ้างถึงในสันติ บุญภิรมย์, 2552 หน้า 73) จำแนกกระบวนการบริหารจัดการเป็น 7 หน้าที่ ประกอบด้วยขั้นตอนที่เรียกกันย่อ ๆ ว่า POSDCORB ได้แก่

1) การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือวางโครงการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีงานอะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับ พร้อมด้วยวางแผนวิธีปฏิบัติ ระบุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานนั้น ๆ ก่อนลงมือปฏิบัติการ

2) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างหรือเค้าโครงของการบริหาร โดยกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานย่อยหรือของตำแหน่งต่าง ๆ ของหน่วยงานให้ชัดเจน พร้อมทั้งกำหนดลักษณะและวิธีการติดต่อประสานสัมพันธ์กันตามลำดับชั้นแห่งอำนาจหน้าที่สูงต่ำลดหลั่นกันไป

3) การจัดบุคลากร (Staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน ตั้งแต่การแสวงหา การบรรจุ แต่งตั้ง การฝึกอบรมและพัฒนา การบำรุงขวัญ การเลื่อนขั้น ลดขั้น ตลอดจนการพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่งงานรวมทั้งการบำรุงรักษาสภาพของการทำงานที่ดีให้มีอยู่ตลอดไป

4) การสั่งการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการหลังจากที่ได้วิเคราะห์และพิจารณาโดยรอบคอบแล้วรวมทั้งการติดตาม และให้มีการปฏิบัติงานตามคำสั่งนั้น ๆ ในฐานะที่ผู้บริหารเป็นผู้นำหรือผู้บังคับบัญชาของหน่วยงาน

5) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การประสานงานหรือสื่อสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานย่อยหรือตำแหน่งต่าง ๆ ภายในองค์การให้เข้ากันได้ เพื่อให้งานเดินและเกิดประสิทธิภาพ ไม่มีการทำงานซ้ำซ้อนหรือขัดแย้งกัน ทำให้ทุกหน่วยงานประสานกลมกลืนกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์การร่วมกัน

6) การรายงาน (Reporting) หมายถึง การเสนอรายงานให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบต่าง ๆ ทราบความเคลื่อนไหว ความเป็นไปเป็นระยะ ๆ ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทราบความก้าวหน้าของงานของตนอยู่เสมอ การเสนอรายงานจำเป็นต้องมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานมีการวิจัย การประเมินผล และมีการตรวจสอบเป็นระยะ ๆ เพื่อการปรับปรุงได้ทันทีหรือการปรับปรุงในอนาคต

7) การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการเงิน การวางแผนหรือโครงการใช้จ่ายเงิน การทำบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงินโดยรอบคอบและรัดกุม

จากการศึกษาความหมายของความสำคัญของการบริหารจัดการผู้ศึกษาสรุปได้ว่าความสำคัญของการบริหารจัดการหมายถึง การนำพาองค์กร ไปให้ถึงเป้าหมายและบรรลุผลสำเร็จ โดยผู้บริหารทำหน้าที่บริหารจัดการงาน และคน และจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กร อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลควบคู่กัน

2.1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติญา พรหมรัตน์ (2548, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการพื้นที่บริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชนมาบตาพุด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพปัจจุบันและการพัฒนาของพื้นที่บริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชนมาบตาพุด และเพื่อกำหนดแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการพื้นที่บริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชนมาบตาพุด จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แบบเชิงพรรณนา พบว่าชุมชนมาบตาพุดประสบปัญหาในการวางผังเมือง เนื่องจากปัจจุบันมีผู้ที่พักอาศัยในชุมชนมาบตาพุดอยู่เป็นจำนวนมาก รวมทั้งยังมีพื้นที่การค้าและการบริการที่ขยายตัวอย่างไม่เป็นระบบ และมีช่องว่างของกฎหมายในเรื่องข้อกำหนดในการใช้ประโยชน์การใช้ประโยชน์ที่ดิน นอกจากนี้การบริหารจัดการชุมชนดังกล่าวจึงยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งเรื่องปัญหาด้านชุมชนไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการวางผังเมือง การดูแลสาธารณูปโภคในชุมชนปัญหาด้านขาดงบประมาณ บุคลากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานที่ทันสมัย และปัญหาด้านความซับซ้อนของโครงสร้างการบริหารงานขององค์กร จึงเสนอแนวทางที่เหมาะสมในการบริหารจัดการพื้นที่บริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชนมาบตาพุด คือรัฐบาลควรส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านการลงทุนอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดนโยบายให้มีความชัดเจน ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

เอนก เหลาโชติ (2547, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน: กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมตุ๊กตา ราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและข้อมูลพื้นฐาน สภาพการบริหารจัดการ ปัญหาและแนวทางแก้ไขในการบริหารจัดการ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการ สภาพการศึกษาและการเรียนรู้สมาชิก และความพึงพอใจของผู้ซื้อที่มีต่อผลิตภัณฑ์และการบริการการขาย ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มฯ ตั้งอยู่ใน

พื้นที่ราบลุ่ม ประชากรส่วนใหญ่ทำอาชีพการเกษตรและเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพหลัก ทำหัตถกรรมจักสาน เป็นอาชีพเสริม ต่อมาได้พัฒนาหัตถกรรมเกี่ยวกับผ้าและเส้นใย จนกลายเป็นหัตถกรรมตุ๊กตาในปัจจุบัน สภาพการจัดการของกลุ่มฯ เดิมเป็นแบบเครือญาติ จนพัฒนาเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น ต่อมาหน่วยงานราชการได้เข้ามามีส่วนในการให้แนวปฏิบัติ เพื่อดำเนินการจัดการกลุ่มให้เป็นระเบียบ ชัดเจนขึ้น ส่วนปัญหาและแนวทางในการแก้ไขการบริหารจัดการกลุ่มฯ ได้แก่ วัตถุดิบ แรงงาน กระบวนการการตลาด การบริหารจัดการกฎหมายพาณิชย์ การแก้ไขเริ่มจากผู้นำกลุ่มและ คณะกรรมการกลุ่มฯ ส่วนปัญหาเชิงวิชาการ กฎหมาย จะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มาร่วมแก้ไข ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการของกลุ่มฯ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านการผลิต การตลาด แรงงาน เงินทุน การบริหารจัดการปฏิสัมพันธ์กับภายนอก การมีส่วนร่วมของสมาชิก ความเป็นผู้นำ และระเบียบข้อบังคับของกลุ่ม ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ส่งผลต่อการพัฒนากลุ่มอย่างต่อเนื่อง การศึกษาและการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้จากการลองผิดลองถูก ถ่ายทอดการเรียนรู้จากคนใน ครอบครัว คนในชุมชน ผู้นำกลุ่ม และผู้รู้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และความพึงพอใจของผู้ซื้อต่อ สินค้าและบริการของกลุ่มฯ ซึ่งผู้ซื้อส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อสินค้า และการบริการการขายใน ระดับที่ดีมาก โดยเฉพาะด้านราคาสินค้า การให้บริการ สถานที่ ความสะอาด และความปลอดภัย

2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับชุมชนสัมพันธ์

ชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations) เป็นกิจกรรมหนึ่งของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ จัดขึ้นเพื่อเผยแพร่ข่าวสาร และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงานกับชุมชนซึ่งนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “ชุมชน” กับ “ชุมชนสัมพันธ์” ไว้ดังนี้

2.2.1 ความหมายของชุมชน

ชิรวัดน์ นิจนตร (2528, หน้า 2) ชุมชน หมายถึง หน่วยทางสังคมขนาดหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นกลุ่มก้อน อาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน มีความเป็นมา และสภาพความเป็นอยู่ที่คล้ายคลึงกัน มีความรู้สึกนึกคิด และผลประโยชน์ร่วมกัน ตลอดจนสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของสมาชิกส่วนใหญ่ได้

ประเวศ วะสี (2541, หน้า 13-16) ได้ให้ความหมายของชุมชนไว้ว่า การที่คนจำนวนหนึ่งเท่าใดก็ได้ มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสารหรือรวมกลุ่มกัน มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีการเรียนรู้ร่วมกันในการกระทำรวมถึงการติดต่อสื่อสารกัน มีการจัดการเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ร่วมกันนั้น

สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (2526, หน้า 6) ให้ความหมายของชุมชนไว้ว่า องค์การทางสังคมอย่างหนึ่งที่มีอาณาเขตครอบคลุมท้องถิ่นหนึ่ง และปวงสมาชิกสามารถบรรลุถึงความต้องการพื้นฐานส่วนใหญ่ได้และสามารถแก้ไขปัญหาส่วนใหญ่ในชุมชนของตนเองได้

ชยันต์ วรรณะภูติ (2536, หน้า 23-25) ให้ความหมายของชุมชนว่าเป็น การอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนจำนวนหนึ่ง ในพื้นที่แห่งหนึ่ง เพื่ออาศัยทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณนั้นในการดำรงชีวิต โดยเหตุที่มีคนกลุ่มดังกล่าวอาศัยอยู่ร่วมกัน ใช้ทรัพยากรเพื่อการผลิต จึงมีการกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน มีองค์กรหรือสถาบันของชุมชนและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

กาญจนา แก้วเทพ (2538, หน้า 14) ให้ความหมายคำว่าชุมชน คือ กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตบริเวณเดียวกัน มีความสัมพันธ์ใกล้ชิด มีฐานะและอาชีพที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกัน (Homogeneous) มีลักษณะของการใช้ชีวิตร่วมกัน ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชน มีความรู้สึกว่าเป็นคนชุมชนเดียวกัน นอกจากนี้ ยังมีการดำรงรักษาคุณค่าและมรดกทางวัฒนธรรมและศาสนา ถ่ายทอดไปยังลูกหลานอีกด้วย เช่น ชุมชน หรือหมู่บ้านในชนบท เป็นต้น

จินตนา สุจิตานนท์ (2549, หน้า 44) กล่าวถึงความหมายของชุมชนว่าเป็น คนที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์กัน และมีวัฒนธรรมเดียวกัน

เดวิส คิงสลีย์ (อ้างถึงใน ภูสิทธิ์ ชันติกุล, 2553 หน้า 48) ให้ความหมายชุมชนว่าเป็นกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกันในอาณาบริเวณ และกลุ่มเล็กที่สุดที่สามารถดำรงชีวิตทางสังคมในด้านต่าง ๆ ได้ทั้งหมด

ดันแฮม อาร์เธอร์ (อ้างถึงใน ภูสิทธิ์ ชันติกุล, 2553 หน้า 48) กล่าวว่าชุมชนคือ กลุ่มมนุษย์กลุ่มหนึ่ง ตั้งภูมิลำเนา อยู่ในอาณาเขตทางภูมิศาสตร์ที่ค่อนข้างแน่นอนและติดต่อกันและกัน มีส่วนสำคัญของชีวิตทั่ว ๆ ไป อย่างเดียวกัน เช่น มารยาท ขนบธรรมเนียมประเพณี และแบบแห่งการพูด

วอร์เรน โรแลนด์ (อ้างถึงใน ภูสิทธิ์ ชันติกุล, 2553 หน้า 48) ได้ให้ความหมายว่า ชุมชนเป็นกลุ่มบุคคลหลาย ๆ กลุ่มมารวมกัน อยู่ในอาณาเขตและภายใต้กฎหมายหรือ ข้อบังคับอันเดียวมีการสังสรรค์กัน มีความสนใจร่วมกัน มีวัฒนธรรมเดียวกันและมีพฤติกรรมอย่างเดียวกัน

จากการศึกษาความหมายของชุมชนผู้ศึกษาสรุปได้ว่า ชุมชนหมายถึง คนที่อยู่ร่วมกันเป็นปึกแผ่น มีความสัมพันธ์และโครงสร้างทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องและพึ่งพาอาศัยกันที่มีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกัน และสามารถดำเนินงานกิจกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ร่วมกันได้

2.2.2 ความหมายของชุมชนสัมพันธ์

รัชนิกร สำราญรัตน์ (2553, หน้า 40) ได้ให้ความหมายชุมชนสัมพันธ์ (Community Relation) เป็นกิจกรรมหนึ่งของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ที่จัดขึ้นเพื่อเผยแพร่ข่าวสาร และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างหน่วยงานกับชุมชน

วิรัช ลภีรัตนกุล (2546, หน้า 268-269) ชุมชนสัมพันธ์ คือการที่องค์การสถาบันสร้างสรรค์ความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นชุมชนในละแวกใกล้เคียง อันได้แก่ กลุ่มประชาชนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงบริเวณองค์การสถาบัน หรือใกล้เคียงบริเวณโรงงาน หรือสำนักงาน บริษัทธุรกิจตั้งอยู่ ซึ่งชุมชนเหล่านั้นเปรียบเสมือนเพื่อนบ้านในละแวกใกล้เคียง (Neighborhood)

การประชาสัมพันธ์ชุมชน หรือการสร้างชุมชนสัมพันธ์ที่ดี (Good community relations) จึงเป็นงานประชาสัมพันธ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของหน่วยงานต่าง ๆ

เสรี วงษ์มณฑา (2542, หน้า 15) ชุมชนสัมพันธ์ หมายถึง การที่องค์กรสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับโรงงาน

บัญญัติ คำบุญวัฒน์ (2532, หน้า 17-19) สถาบันหรือองค์การกับประชาชนจะอยู่อย่างโดดเดี่ยวไม่ได้ ประชาชนไม่สามารถดำรงชีพออย่างสะดวกสบาย เมื่อขาดสถาบันอันใด สถาบันหรือองค์การก็ไม่สามารถจะตั้งอยู่ได้ หากขาดการสนับสนุนในชุมชนฉันทันนั้น สถาบันธุรกิจเป็นผู้สร้างงานให้กับชุมชน ชุมชนก็ตอบแทนด้วยการให้แรงงาน ทำให้มีการลงทุน สนับสนุนด้วยการซื้อ ฯลฯ และเมื่อเป็นเช่นนี้จึงเป็นหน้าที่ที่สถาบันหรือองค์กรธุรกิจควรตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อชุมชน ไม่เพียงแต่การให้งานทำ แต่ต้องเข้าไปช่วยเหลือ สนับสนุนในด้านต่าง ๆ เช่น สนับสนุนในด้านการศึกษา สาธารณสุข การกีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ “ชุมชนสัมพันธ์”

จากการศึกษาความหมายของชุมชนสัมพันธ์ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า ชุมชนสัมพันธ์ หมายถึง การมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกับโรงงานหรือองค์กรบริษัท ที่ควรให้ความสำคัญตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อชุมชน

2.2.3 การศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปณยา บุษบาศรี (2555, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา กลยุทธ์ การจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์และลักษณะการดำเนินงานทางด้านกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ตามทัศนะของผู้บริหาร และพนักงานของฝ่ายสื่อสารองค์กร โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก และจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ที่ได้จากเอกสาร บทความและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและการวิจัยเชิงสำรวจ จากผลการวิจัยในส่วนของกลยุทธ์การจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์นั้น พบว่า การดำเนินนโยบายขององค์กรในเรื่องการวางแผนกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ต้องจัดลำดับความสำคัญและให้สอดคล้องกับชุมชนในแต่ละพื้นที่ และมีการนำกลยุทธ์การค้นหาความต้องการหลักทำให้ชุมชนเกิดความพึงพอใจสูงสุด สร้างเครือข่ายพันธมิตรกับกลุ่มสื่อมวลชนและผู้นำชุมชน และกลยุทธ์การเข้าไปเป็นส่วนหนึ่ง ในชุมชน มาใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อลดประเด็นความไม่เข้าใจในการดำเนินงานของ อีสทวอเตอร์ การจัดกิจกรรมเผยแพร่ข้อมูล ขยายความเข้าใจการดำเนินธุรกิจด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นนโยบายของฝ่ายสื่อสารองค์กร และในส่วนของคุณลักษณะการดำเนินงานชุมชนสัมพันธ์ พบว่า การดำเนินงานชุมชนสัมพันธ์ของกิจกรรมแต่ละโครงการ มีการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอน รูปแบบและวิธีการที่มุ่งหวังจะสร้างความเข้าใจและถูกต้อง มีความรับผิดชอบต่อ ใส่ใจและห่วงใยชุมชน ซึ่งเป็นอีกภาระหน้าที่สำคัญที่องค์กร

จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่องควบคู่ไปกับการให้ข้อมูลข่าวสาร และก่อให้เกิดเป็นความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชุมชนและอีสท์วอเตอร์

มทิธร วันยนาพร (2555, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านชุมชนสัมพันธ์ของโรงงานชานมิเกลกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในตำบลบ้านใหม่ ตำบลบางกระดี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี และตำบลบ้านใหม่ อำเภอบางบาล จังหวัดนนทบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ปัจจัยส่วนบุคคล และการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านชุมชนสัมพันธ์ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ด้านการส่งเสริมศาสนาวัฒนธรรมและประเพณี ด้านการพัฒนาสังคมคุณภาพชีวิต และการส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาด้านอาชีพ

มานิตย์ เลพล (2557, หน้า 50-51) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน ศึกษาวิธีการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้าในรัศมี 5 กิโลเมตร จำนวน 3 กลุ่มประกอบด้วย กลุ่มที่หนึ่งเชื้อเพลิงหลักถ่านหินลิกไนต์ กลุ่มที่สองเชื้อเพลิงหลักก๊าซธรรมชาติ กลุ่มที่สามเชื้อเพลิงหลักพลังน้ำ ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมทั้งหมดรวม 3 กลุ่ม มีความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงไฟฟ้า ด้านการประชาสัมพันธ์ของโรงไฟฟ้า ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านหลักธรรมาภิบาล ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยภาพรวมทั้งหมดมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ณรงค์ศักดิ์ คุณปัทมภ์ (2557, หน้า 1-2) ศึกษาเรื่อง กฟผ.กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนรอบพื้นที่โรงไฟฟ้าแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง ปัญหาด้านหาความขัดแย้งของประชาชนชาวอำเภอแม่เมาะต่อโรงไฟฟ้าแม่เมาะในผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ปี 2535 มีการจัดตั้งหน่วยงานมวลชนสัมพันธ์เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนโดยรอบโรงไฟฟ้าแม่เมาะอีกทั้งยังได้จัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชน ซึ่งได้รับการเห็นชอบจาก ครม. แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จกลับจะเพิ่มปัญหาใหม่ๆเพิ่มขึ้น โรงไฟฟ้าแม่เมาะได้เสนอแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการกองทุนพัฒนาชุมชนและหน่วยงานมวลชนสัมพันธ์แบบครบวงจรในลักษณะองค์กรรวมมาประยุกต์ใช้ บนพื้นฐานของลักษณะภูมิประเทศและวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชนผสมผสานกับนโยบายและแผนกิจกรรมเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นการบริหารจัดการที่เหมาะสม สามารถนำไปสู่การมีส่วนร่วมและการยอมรับของทุกฝ่าย ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการกองทุนพัฒนาชุมชนรอบพื้นที่โรงไฟฟ้ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ชุมชนอำเภอแม่เมาะสามารถพึ่งตนเองและมีการพัฒนา มี

การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและสามารถใช้ในการบริหารจัดการไปปรับใช้กับชุมชนอื่นเป็นรากฐานและพัฒนาประเทศในอนาคตสู่ความมั่นคง และยั่งยืนอย่างสมดุล

ประพัฒ แก้วกนิษฐารักษ์ (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าต่องานชุมชนสัมพันธ์ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกรณีโรงไฟฟ้าพระนครเหนือ พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการดำเนินงานงานชุมชนสัมพันธ์ของโรงไฟฟ้าพระนครเหนือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของประชาชน การรับรู้ของประชาชน กับความพึงพอใจของชุมชนต่องานชุมชนสัมพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาหลายด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานด้านการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี มากที่สุด

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการชุมชน

2.3.1 ความหมายของการจัดการ

จากการศึกษานิยามของการจัดการ (Management) จะสามารถช่วยให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาและขอบเขตของการศึกษาได้ชัดเจนขึ้นโดยมีผู้ให้คำนิยามที่แตกต่างกันไปตามแต่กรอบของการมองและสภาพแวดล้อมหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

เกษม จันทรแก้ว (2536, หน้า 8) กล่าวว่า การจัดการ หมายถึง การดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพนี้มีลักษณะและรูปแบบที่มีทำให้เกิดผลเสียหรือประสิทธิภาพของสิ่งที่จะถูกดำเนินการนั้นด้อยลงไป นั่นคือ การดำเนินการที่เป็นไปด้วยความรอบคอบและมีวิสัยทัศน์ที่ดีเปรียบเสมือนต้องเป็นการดำเนินการอย่างสุขุมและละเอียดอ่อน

ธงชัย สันติวงษ์ (2536, หน้า 26) ได้ให้ความหมายของการจัดการไว้ว่า การจัดการกับการบริหารเป็นคำที่มักใช้ควบคู่กันและกล่าวโดยรวมว่า การจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของผู้นำกลุ่มซึ่งจะต้องจัดการให้ทรัพยากรทั้งที่เป็นตัวคนและวัตถุ สามารถประสานเข้าด้วยกันเพื่อร่วมกันทำงานเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพได้ และขณะเดียวกันก็ต้องจัดการนำองค์กรให้สัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกได้อย่างดีที่สุดด้วย

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ (2542, หน้า 24) ได้ให้ความหมายของการจัดการชุมชนว่า หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่คนในชุมชนร่วมกันจัดการพัฒนาชุมชนของคนซึ่งวิธีการนี้จะเป็นเครื่องมือที่นำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับชุมชน เป็นวิธีการที่มีอิทธิพลช่วยกระตุ้นคนในชุมชนให้มีพลังในการต่อต้านพลังจากภายนอกที่ต้องการเข้ามาทำลายชุมชน หรือเป็นต้นเหตุของการล่มสลายของชุมชนเป็นกระบวนการที่ชุมชนสร้างกระแสความเคลื่อนไหวจากฐานความสัมพันธ์สร้างกลุ่มสมาชิก ผู้นำ เพื่อมุ่งค้นหาเป้าหมายร่วมกัน

จากการศึกษาความหมายของการจัดการผู้ศึกษาสรุปได้ว่า การจัดการชุมชนหมายถึง เป็นกระบวนการ ความสามารถและความพยายามในการจัดสรรและอำนวยความสะดวกให้ทรัพยากรที่เป็นคน และสิ่งของสามารถทำงานร่วมกันอย่างมีระเบียบและประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ ชุมชนและสอดคล้องกับความต้องการของสังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

2.3.2 องค์ประกอบของการจัดการ

ภาวิตา ศรีสุทธิ (2542, หน้า 23) ภาระหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบปฏิบัติ หรือ องค์ประกอบของการจัดการตามแนวทางการบริหารแบบพฤติกรรมศาสตร์ แบ่งได้เป็น 4 ประการคือ

1) การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการกำหนดเป้าหมายและวิธีการปฏิบัติที่เหมาะสมไว้ล่วงหน้าของผู้บริหารระดับสูงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ สิ่งสำคัญคือการ ตัดสินใจเลือกที่ถูกต้องและเหมาะสมในการแก้ปัญหา

2) การจัดองค์การ (Organizing) เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ในการทำงานร่วมกันภายใต้วิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายและทรัพยากร ที่มีอยู่ กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการฝึกอบรมและพัฒนาคนให้มีความสามารถเพิ่มสูงขึ้น

3) การนำ (Leading) เป็นกระบวนการกำกับ โนมน้าวและกระตุ้นให้สมาชิกทุกฝ่าย ร่วมมือกันทำงาน โดยมีการประสานงานของทุกฝ่ายให้เข้ากันได้ เพื่อให้การทำงานของแต่ละคนได้ผล สูงสุด

4) การควบคุม (Controlling) เป็นกระบวนการเพื่อทำให้เกิดความมั่นใจได้ว่า กิจกรรมต่างๆ ที่ทำนั้น สอดคล้องกับกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ในแผน การควบคุมประกอบด้วยการ กำหนดมาตรฐาน การปฏิบัติการ การตรวจสอบการปฏิบัติ การเปรียบเทียบการปฏิบัติกับมาตรฐาน และการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง โดยให้ความสำคัญแก่การบริหารคุณภาพทั่วทั้งองค์การ (Total Quality Management : TQM) ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้พนักงานทุกคนได้มีส่วนร่วมในการควบคุม การปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน ทั้งนี้ในการปฏิบัติผู้บริหารสามารถปฏิบัติหน้าที่ด้านการจัดการที่ คาบเกี่ยวกันและสลับกันไปมา โดยไม่ต้องเรียงตามลำดับองค์ประกอบของการจัดการที่กล่าวมา ข้างต้น แต่จะขึ้นอยู่กับความจำเป็นของผู้บริหารที่กำลังเกี่ยวข้องกับการจัดการในเรื่องใด เช่น เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงแผนงาน การบริหารทรัพยากร การพัฒนาคนหรือการควบคุม

2.3.3 แนวคิดการบริหารจัดการชุมชน

นักบริหาร หรือผู้บริหาร และการบริหาร เป็นปัจจัยประกอบที่สำคัญยิ่งของการ ทำงานและองค์กร ซึ่งมีอยู่หลายด้าน หลายประการเช่น

1) การบริหาร “งาน” นโยบาย ระบบ รูปแบบ หลักการ วิธีการ แผนปฏิบัติงานด้าน ต่างๆ เช่นงานโรงงาน งานสำนักงาน งานสนาม งานฝ่าย และแผนกต่าง ๆ ฯลฯ

2) การบริหาร “เงิน” การควบคุมกำกับเงินเข้าออก เงินสดหมุนเวียน วงเงินกู้ ยอดหนี้สิน แผนการเงินต่าง ๆ ฯลฯ

3) การบริหาร “คน” จะดูแลทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมีทั้ง สติ ปัญญา ความรู้สึกนึกคิด จิตวิญญาณ และอารมณ์ อย่างไรให้เขาทำงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ ทำงานทั้งด้วยมือ ด้วยสมอง และด้วยจิตใจที่ไม่ทำลายความสามารถของเขาให้ด้อยไป จะพัฒนาเขาอย่างไร ฯลฯ

4) การบริหาร “ตน” ผู้บริหารทุกคนต้องจัดบับ จัดระเบียบ สร้างวินัย ดูแลตนเองให้อยู่ในกฎ กติกา ดูแลสุขภาพตัวเองอย่างไรพัฒนาตนเองอย่างไร ฯลฯ

5) การบริหาร “เวลา” เวลาจำกัด เราจะบริหารอย่างไรให้สำเร็จและลงตัวได้ เช่น ระบบ JITs โดยใช้เวลาให้เกิดคุณค่าสูงสุด เป็น Economics Speed

6) การบริหาร “ทรัพยากรและมีปัจจัยการผลิต” อื่นๆที่มีในแต่ละองค์กรจะมีทรัพยากร และปัจจัยการผลิต ปัจจัยแวดล้อม ที่ต่างกันออกไป ทำอย่างไรจึงจะจับฉวยเอาสิ่งเหล่านั้นมาสร้างประโยชน์สูงสุดได้

2.3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชุตินา ตุ่นารางและคณะ (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการมูลฝอยชุมชนในเขตเทศบาลนครสมุทรปราการ และนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารจัดการมูลฝอยชุมชนในท้องที่โดยทำแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน และสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมจัดการมูลฝอยชุมชนในระดับปานกลาง

สรยุทธ รักษาศรี (2557, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการจัดการความรู้ของชุมชนเพื่อการแก้ไขความขัดแย้ง ระหว่างโรงไฟฟ้าพลังงานชีวมวล สหโคเจนกรีน และหมู่บ้านในตำบลป่าสัก อำเภอมือง จังหวัดลำพูน ศึกษาว่าทำไมชาวบ้านที่เคยมีแนวความคิดต่อต้านการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานชีวมวล จึงเปลี่ยนแนวความคิดมาให้เป็นที่ยอมรับ มีปัจจัยอะไรเข้ามาเกี่ยวข้องในช่วงเวลาที่เกิดความขัดแย้ง บทบาทแต่ละฝ่ายทั้งผู้นำชาวบ้าน ภาครัฐ และบริษัท รูปแบบการจัดการความรู้ที่มีผลในการเปลี่ยนแนวคิดของชาวบ้าน โดยให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดลำพูน และเจ้าหน้าที่โรงไฟฟ้าพลังงานชีวมวล สหโคเจนกรีน ให้ข้อมูลแก่ชาวบ้านและผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ 3 หมู่บ้าน ตำบลป่าสัก ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการที่ชาวบ้านเปลี่ยนแนวความคิดจากที่ต่อต้านโรงไฟฟ้าชีวมวล มาเป็นไม่ต่อต้านนั้นเนื่องจากเดิมชาวบ้านไม่ได้มีความรู้เรื่องโรงไฟฟ้าชีวมวลเลย ก่อให้เกิดความเข้าใจว่าโรงไฟฟ้าชีวมวลจะนำปัญหามาให้ แต่เมื่อมีการจัดการความรู้โดยใช้รูปแบบการจัดประชุมชี้แจงทำความเข้าใจกับชาวบ้าน และการนำชาวบ้านและผู้ใหญ่บ้านไปทัศนศึกษาโรงไฟฟ้าในพื้นที่อื่น เพื่อให้เห็นภาพการดำเนินการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม ชาวบ้านก็มีความเข้าใจและการ

ยอมรับโรงไฟฟ้าชีวมวลมากขึ้นรวมถึงการเปิดช่องทางการสื่อสารระหว่างโรงไฟฟ้ากับชาวบ้าน ทำให้สามารถสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วเมื่อมีปัญหาข้อสงสัยหรือข้อร้องเรียน

วิชณุ พลอยศรี (2547, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ศึกษากรณีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพลาญข่อย ต.โนนก่อ อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ชุมชนบ้านแหลมทองมีลักษณะการบริหารจัดการและกระบวนการพัฒนาชุมชนที่สำคัญ 4 ประการ คือ 1. ชุมชนบ้านแหลมทองมีการทำเกษตรแบบไร่นาสวนผสม เน้นการมีอยู่ มีกิน และเน้นการพึ่งตนเองได้ภายในชุมชน 2. ชุมชนบ้านแหลมทองเน้นการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงโดยมีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนเป็นองค์กรที่สำคัญ 3. ชุมชนบ้านแหลมทองมุ่งเน้นการปลูกฝังจิตสำนึกของคนภายในชุมชน โดยมีองค์กรที่สำคัญ คือ ศูนย์เด็กและศูนย์จิตใจเป็นองค์กรที่สำคัญในการพัฒนา 4. ชุมชนบ้านแหลมทองมีการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรชุมชน เพื่อการสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน ได้แก่ กลุ่มแปรรูปผลไม้พื้นเมือง กลุ่มแปรรูปดิน ลูกธัญทำอิฐบล็อก และกลุ่มพลังธรรมชาติ ซึ่งปัจจัยเงื่อนไขภายในชุมชนแหลมทองที่มีอิทธิพลในการทำให้ชุมชนประสบความสำเร็จในการพึ่งตนเองและมีลักษณะการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ 1. ชุมชนมีการสร้างปัจจัย 4 ภายในครัวเรือน เน้นการทำไร่นาสวนผสมสร้างความสมบูรณ์ให้กับธรรมชาติ 2. การมีผู้นำธรรมชาติและผู้นำทางการของชุมชนที่เข้มแข็ง 3. การมีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนภายในชุมชน 4. การรวมกลุ่มสร้างองค์กรชุมชนเพื่อสร้างงานภายในชุมชน 5. การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนเป็นวัตถุดิบในการผลิต 6. การมีศูนย์จิตใจศาลาปฏิบัติธรรม วัด และศูนย์เด็กภายในชุมชน 7. ชุมชนมีความสามัคคีต่อกันในระดับสูง

2.4 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ ไว้ว่า พึงพอใจหมายถึง รัก ชอบใจ และพึงใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

จิราพร กำจัดทุกข์ (2552, หน้า 23) ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่เป็นการยอมรับความรู้สึกที่ยินดี ความรู้สึกชอบในการได้รับการหรือได้รับการตอบสนองตามความคาดหวังหรือความต้องการที่บุคคลนั้นได้ตั้งไว้

วิชชุดา คัมภีร์เวช (2556, หน้า 10-11) ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึก หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง

สมบัติ บารมี (2551, หน้า 13) ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกเป็นสุขที่เกิดจากทัศนคติด้านบวกที่มีต่อสิ่งเร้า หรือสิ่งที่กระตุ้นทั้งจากภายใน และภายนอกของปัจเจกบุคคล

Strauss and Sayles (1960 อ้างถึงใน วรรณภา ทองแดง, 2551 หน้า 60) กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจในงานไว้ว่าหมายถึง ความรู้สึกพอใจในงานที่ทำ และเต็มใจที่จะปฏิบัติงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การ บุคคลจะรู้สึกพอใจในงานที่ทำ เมื่องานนั้นให้ประโยชน์ตอบแทนทั้งด้านวัตถุ และจิตใจและสามารถสนองตอบความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคลนั้น ๆ ได้

Vroom (1964 อ้างถึงใน ญัฐริมา มากชู, 2545 หน้า 28) กล่าวถึงคำจำกัดความไว้ว่า ทศนคติ และความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสามารถใช้แทนกันได้ เพราะทั้งสองคำนี้จะหมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศนคติในด้านบวกจะแสดงให้เห็นสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้นและทศนคติในด้านลบจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจ

Tiffin, McCormic (1965 อ้างถึงใน เสกสรรค์ ธรรมวงศ์, 2541: 34) กล่าวว่าความพึงพอใจเป็นแรงจูงใจของมนุษย์ที่ตั้งอยู่บนความต้องการขั้นพื้นฐาน (Basic Needs) มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิดกับผลสัมฤทธิ์และสิ่งจูงใจ และพยายามหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ต้องการ

Wallestein (1971 อ้างถึงใน ฉกรรณ พัวกลาง, 2541: 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

จากการศึกษาความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจที่เกิดขึ้น เมื่อสิ่งที่มุ่งหวัง หรือการปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.4.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

Maynard W.Shelly อ้างโดย ประกายดาว ดำรงพันธ์ (2536, หน้า 14) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์ คือ ความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่นๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับความสุขสามารถทำให้เกิดความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและมีความสุขนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่นๆ

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (2531, หน้า 9) กล่าวว่า แนวคิดความพึงพอใจ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์ กล่าวคือ ความพึงพอใจ จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

สุเทพ พานิชพันธ์ (2541: 23) ได้สรุปว่า สิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ มีด้วยกัน 4 ประการ คือ

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ (material inducement) ได้แก่ เงิน สิ่งของ หรือสภาวะทางกายที่ให้แก่ผู้ประกอบการต่าง ๆ

2. สภาพทางกายภาพที่พึงปรารถนา (desirable physical condition) คือสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย

3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ (ideal benefaction) หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล

4. ผลประโยชน์ทางสังคม (association attractiveness) หมายถึง ความสัมพันธ์อันที่มิตรกับผู้ร่วมกิจกรรม อันจะทำให้เกิดความผูกพัน ความพึงพอใจและสภาพการร่วมกัน อันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคม ซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

2.4.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow กล่าวว่า ความต้องการของคนเราเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจิตใจ และความต้องการของคน มีข้อสังเกตได้ดังนี้

1) คนเรามีความต้องการไม่สิ้นสุด เมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการอย่างหนึ่งแล้วก็จะเกิดความต้องการอย่างอื่นต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด

2) ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองจะทำให้เกิดการจิตใจที่จะทำพฤติกรรมส่วนความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เกิดการจิตใจอีกต่อไป

3) ความต้องการของคนจะเป็นลำดับขั้น โดยเริ่มจากความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นไปสู่ความต้องการไปในระดับที่สูงขึ้น และความต้องการในระดับต้นจะเป็นพื้นฐานความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไป คนจึงจำเป็นต้องได้รับการตอบสนองความต้องการเป็นลำดับขั้น จึงจะพัฒนาความต้องการในระดับที่สูงขึ้นได้ (Maslow, 1943 หน้า 374-396 อ้างถึงใน วรรณภา ทองแดง, 2551 หน้า 63)

ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ 5 ขั้น (Maslow, 1943 หน้า 374-396 อ้างถึงใน ญฐิมา มากชู, 2545 หน้า 30) ดังนี้

1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) ความต้องการทางด้านร่างกายเป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการในเรื่องอาหาร น้ำ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2) ความต้องการความปลอดภัย หรือความมั่นคง (Security or Safety Needs) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนองตามสมควรแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการในขั้นต่อไปที่สูงขึ้น คือ ความต้องการทางด้านความปลอดภัย หรือความมั่นคงต่าง ๆ ความต้องการทางด้านความปลอดภัย จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการป้องกัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยจะเป็นเรื่อง เกี่ยวกับการป้องกัน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากอันตรายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับร่างกาย ความสูญเสียทางด้าน

เศรษฐกิจ ส่วนความมั่นคงนั้น คงหมายถึงความต้องการความมั่นคงในการดำรงชีพ เช่น ความมั่นคงในหน้าที่การงาน สถานะทางสังคม

3) ความต้องการทางด้านสังคม (Social or Belongingness Needs) ภายหลังจากที่ได้รับการสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว ก็จะมีความต้องการขั้นสูงขึ้น คือความต้องการทางสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ความต้องการด้านนี้จะเป็นความต้องการอยู่ร่วมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น

4) ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Needs) เป็นความต้องการขั้นต่อมา จะเป็นความต้องการที่ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ คือความมั่นใจในตัวเองในเรื่องความสามารถ ความรู้ และความสำคัญในตัวของตัวเอง รวมตลอดทั้งความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเทียบกับบุคคลอื่น หรืออยากที่จะให้บุคคลอื่นยกย่องสรรเสริญในความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน การดำรงตำแหน่งที่สำคัญในองค์กร

5) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self -Actualization or Self Realization) ลำดับความต้องการที่สูงสุดของมนุษย์ก็คือ ความต้องการที่อยากประสบความสำเร็จในชีวิตตามความนึกคิด หรือความคาดหวัง ทะเยอทะยานใฝ่ฝันที่อยากจะได้รับผลสำเร็จในสิ่งอันสูงส่งในทัศนะของตน

ภาพที่ 2.3 แสดงลำดับขั้นความพึงพอใจของ Maslow

2.4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัญชิสา เอี่ยมลออ (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 365 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า ตามการบริหารงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไปในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ธมกร ดุลยปรกรณ์ชัย (2556, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 351 คน โดยใช้แบบสอบถาม พบว่าผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมาก

2.5 งานวิจัยต่างประเทศ

M.K. Mann, P.L. Spath (2001) ศึกษาถึง การประเมินวงจรชีวิตของชีวมวล จากการเผาไหม้เชื้อเพลิง 2 ชนิด ในโรงไฟฟ้าพลังถ่านหิน ผลิตรกระแสไฟฟ้าและการใช้พลังงานโดยทั่วไปที่มักจะส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ในประเทศสหรัฐอเมริกาใช้พลังงานถ่านหินเกินกว่าครึ่งหนึ่งในการผลิตกระแสไฟฟ้า ดังนั้นจึงถือเป็นบทบาทที่สำคัญในการนำมาอภิปราย ปัจจุบันการดำเนินงานโรงไฟฟ้าถ่านหินมีโอกาที่จะลดผลกระทบที่พวกเขามี การประเมินวงจรชีวิตได้รับการดำเนินการเกี่ยวกับระบบไฟฟ้าถ่านหินที่เผาไหม้ร่วมกันจากซากไม้ที่เหลือ การประเมินได้รับการดำเนินการโดยเริ่มตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุด เพื่อครอบคลุมความสำคัญของกระบวนการทั้งระบบของโรงไฟฟ้า รวมถึงการสกัดวัตถุดิบ การเตรียมอาหาร การขนส่ง การกำจัดของเสียและการรีไซเคิล จากค่าเฉลี่ยพบว่าการเผาไหม้เชื้อเพลิงร่วมกันจะลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโรงไฟฟ้าถ่านหิน ในอัตรา 5% และ 15% โดยการป้อนข้อมูลความร้อนของการเผาไหม้เชื้อเพลิง 2 ชนิดขึ้นไป เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก บนพื้นฐานของคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า 5.4% และ 18.2% ตามลำดับ การปล่อยซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ไนโตรเจนออกไซด์ สารพวคาร์บอนที่ไม่ใช่มีเทน ฝุ่นละออง และคาร์บอนมอนอกไซด์ จะลดลงจากการเผาไหม้เชื้อเพลิง 2 ชนิด นอกจากนี้การใช้พลังงานของระบบโดยรวมจะลดลง 3.5% และ 12.4% ในช่วง 5% และ 15% กรณีที่มีการเผาไหม้เชื้อเพลิง 2 ชนิด ตามลำดับ ท้ายที่สุดการใช้ทรัพยากรและการสร้างขยะพบว่าจะมีมากขึ้นหรือน้อยขึ้นอยู่กับการเผาไหม้เชื้อเพลิง 2 ชนิด ซึ่งบทความนี้ได้เสนอการศึกษาเพื่อลดผลกระทบที่เกิดการระบบโรงไฟฟ้าถ่านหินโดยการนำเชื้อเพลิง 2 ชนิดขึ้นไปเผาไหม้ร่วมกัน ทำให้ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และลดปริมาณขยะอันจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

Nicholas O. Mariita (2002) ศึกษาถึงการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมในท้องถิ่นของโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนใต้พิภพของชุมชนยากจนในชนบทประเทศเคนยา บทความนี้ได้ศึกษาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคมในกลุ่มคนเร่ร่อนที่มีรายได้ต่ำในชนบทของชาวมาไซที่มีการพัฒนาการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ป่า และพลังงานความร้อนใต้พิภพ เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะใกล้ที่น้อยที่สุด แต่ได้เตือนถึงผลกระทบในอนาคต หากมีความต้องการที่จะแข่งขันด้านพลังงานความร้อนใต้พิภพที่เติบโตอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นการเกษตรหรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ป่าก็จะไม่มีที่อยู่เพียงพอ และแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของการพัฒนาพลังงานความร้อนใต้พิภพที่จะก่อให้เกิดความขัดแย้ง ซึ่งบทความนี้ได้นำเสนอนโยบายและมาตรการระดับสถาบันเพื่อทำให้มั่นใจว่าชุมชนมาไซรู้สึกยินดีกับการได้รับผลประโยชน์อย่างทั่วถึงเช่นเดียวกับการลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาวที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพลังงานความร้อนใต้พิภพ

T.J. Hammons (2005) ศึกษาเรื่องผลกระทบที่เกิดจากการผลิตพลังงานไฟฟ้ากับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในประเทศยุโรป รวมทั้งเอเชียและในบางส่วนของรัสเซีย อ้างอิงจากรัสเซีย กรีซ อิตาลี จากการคาดการณ์ในอนาคต และมุมมองของกลุ่มโรงไฟฟ้าอียูโดยยึดตามสนธิสัญญาเกียวโต ประเด็นแรก คือการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมยุคศตวรรษที่ 21 ในรัสเซีย เรื่องการตรวจสอบผลกระทบจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ซึ่งการคาดการณ์ล่วงหน้าในการพัฒนาเศรษฐกิจของรัสเซียและอุตสาหกรรมโรงไฟฟ้าในครึ่งปีแรกของศตวรรษที่ 21 จะถูกนำมาเสนอ และประเด็นที่ 2 ได้กล่าวถึงความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างของอุตสาหกรรมโรงไฟฟ้าในรัสเซีย กับการเปลี่ยนแปลงของการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ พร้อมกับการเผาไหม้เชื้อเพลิงในโรงไฟฟ้าที่ต้องมีการตรวจสอบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ของการเผาไหม้เชื้อเพลิงของโรงไฟฟ้าในรัสเซียเพิ่มขึ้น 2.7 เท่าในช่วงเวลา 50 ปี โดยบทความนี้สรุปถึงความเป็นไปได้ของการดำเนินการทางกลยุทธ์กับสนธิสัญญาเกียวโตในอิตาลีที่ใช้พิธีสารเกียวโตในการปฏิบัติตามพันธสัญญาของการค้าขายแลกเปลี่ยนก๊าซเรือนกระจกในสหภาพยุโรป โดยศึกษา ตรวจสอบเทคโนโลยีการผลิตไฟฟ้าที่สะอาดสำหรับศตวรรษที่ 21 และข้อเสนอแนะจากโรงงานผลิตไฟฟ้าของสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นการศึกษาโดยคำนึงถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางเทคโนโลยีที่สร้างพลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิลที่องค์ประกอบหลักของการผสมผสานพลังงานในอนาคต และในการศึกษาส่วนอื่น ๆ ของโลกที่มีการใช้เทคโนโลยีแตกต่างกันเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะของท้องถิ่น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ เพื่อถึงทราบปัญหา อุปสรรค และนำไปสู่ข้อเสนอแนะ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

- 3.1 วิธีการศึกษา
- 3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 ขั้นตอนการศึกษา

3.1 วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาอาศัยวิธีการศึกษา 2 ลักษณะ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Documentary Research) ทำการศึกษาค้นคว้าจากงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 การศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ และคุณภาพ โดยผู้ศึกษาได้สำรวจภาคสนาม เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) และแบบสัมภาษณ์ (Interviews) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล (Data Collection) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแคจังหวัดสระบุรี และผู้นำชุมชนรอบโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี

3.2 ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

3.2.1.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ได้แก่ ตำบลโคกแย้ จำนวน 10,061 คน

3.2.1.2 ผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการ จำนวน 18 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

3.2.2.1 ประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ได้แก่ ตำบลโคกแย้ โดยจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 385 คน

3.2.2.2 ผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการผู้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำนวน 3 คน ได้แก่ กำนันตำบลโคกแย้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกแย้ และนายอำเภอหนองแค โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เป็นเครื่องมือ ซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก โดยแบ่งออกเป็น 2 ชุด ตามประเภทของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

3.3.1 แบบสอบถาม สำหรับประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยมี เพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในพื้นที่ และความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ลักษณะคำถามเป็นปลายเปิด ให้เลือกตอบ 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ในด้านบุคลากร เงินสนับสนุนกิจกรรม การประชาสัมพันธ์ และการจัดการ ข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยได้กำหนดเป็นค่าคะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ความหมายของค่าเฉลี่ย โดยการหาค่าพิสัยและอันตรภาคชั้นและนำผลต่างที่ได้มากำหนดเกณฑ์การวัดระดับค่าเฉลี่ย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดโดยใช้สูตรต่อไปนี้ (วัชรารักษ์ จันทรสุวรรณ, 2555 หน้า 23)

สูตรการกำหนดช่วงคะแนน

$$\begin{aligned} \text{ช่วงคะแนน (I)} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วง}} \\ I &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

จะได้ช่วงคะแนนเฉลี่ยและระดับความพึงพอใจ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึงพึงพอใจน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึงพึงพอใจน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึงพึงพอใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึงพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึงพึงพอใจมากที่สุด

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended) จำนวน 1 ข้อ

3.3.2 แบบสัมภาษณ์ แบบกึ่งโครงสร้าง สำหรับผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ผู้ศึกษาได้ใช้การศึกษา 2 แบบ คือ วิจัยเชิงปริมาณ และคุณภาพ โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

3.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ โดยการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.4.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แนวทางการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

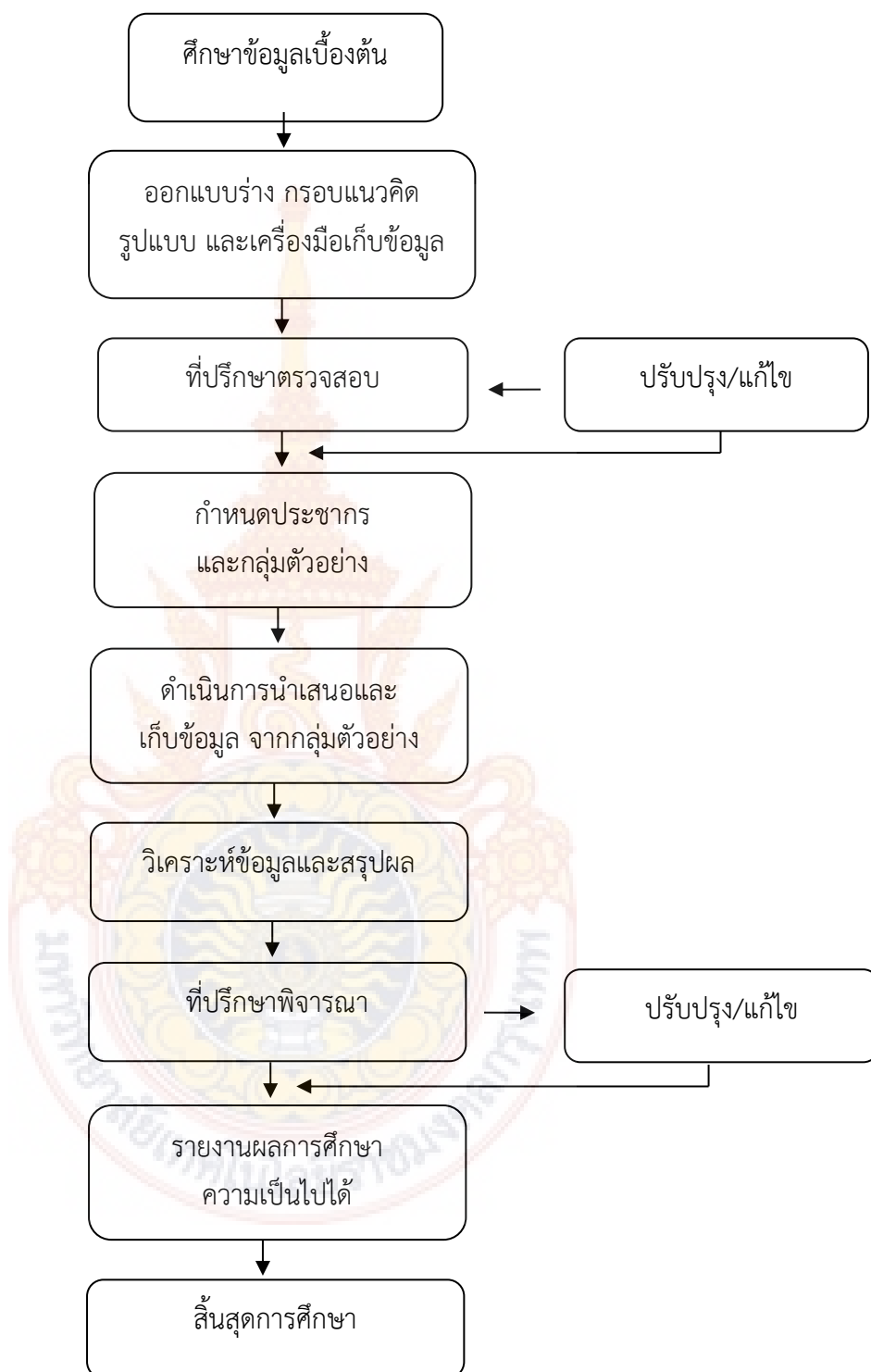
การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ผู้ศึกษาได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงปริมาณ และคุณภาพ ดังนี้

3.5.1 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Qualitative Analysis) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์เป็นสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และโปรแกรมทางสถิติ

3.5.2 การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) เป็นการวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้ข้อมูลเอกสาร และการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์โรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค

3.6 ขั้นตอนการศึกษา

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการศึกษา

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการศึกษา ดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

4.3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำนวน 385 คน ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพ ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในพื้นที่ และความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย ปรากฏผลดังตาราง ที่ 4.1

เพศ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.58) มากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ (44.42)

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (36.36) รองลงมาคือ 41-50 ปี (24.42) มากกว่า 50 ปี (21.04) และต่ำกว่า 30 ปี (18.18)

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ (24.68) รองลงมา ประถมศึกษา (18.44) ซึ่งระดับปริญญาตรี มีสัดส่วนใกล้เคียงกันกับ ปวส.หรืออนุปริญญา และมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือปวช. (17.14 16.62 และ 15.06) และน้อยที่สุดคือ สูงกว่าปริญญาตรี (8.06)

รายได้ต่อเดือน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 20,000 บาท (45.97) รองลงมา ต่ำกว่า 10,000 บาท 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ (15.06) และน้อยที่สุด 30,001 บาท ขึ้นไป (5.20)

อาชีพ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพ พนักงานบริษัท / พนักงานโรงงาน คิดเป็นร้อยละ (30.65) รองลงมา แม่บ้าน / พ่อบ้าน (21.82) ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ (15.06) ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว (12.73) ซึ่งเกษตรกร และรับจ้างทั่วไป มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน (9.61 และ 8.57) และลูกจ้างของรัฐ มีส่วนน้อยที่สุด (1.56)

ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในพื้นที่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยู่อาศัยมาตั้งแต่เกิด คิดเป็นร้อยละ (36.36) รองลงมา คือ 20 ปีขึ้นไป (30.13) 6-10 ปี (15.58) ซึ่ง 1-5 ปี (6.75) มีสัดส่วนใกล้เคียงกับ 11-15 ปี (5.98) โดยมากกว่า 16-20 ปี (5.20) เพียงเล็กน้อย

ความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีที่พักอาศัยเป็นของตนเอง /คู่สมรส คิดเป็นร้อยละ (57.66) รองลงมา ของพ่อ-แม่ (32.73) และบ้านเช่า /ห้องเช่า (9.61)

4.1.2 ข้อมูลทั่วไปของผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการผู้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการ ได้แก่ นายอำเภอ กำนันตำบลโคกแย้ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกแย้ รวมจำนวน 3 คน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ปรากฏผลดังต่อไปนี้

นายอำเภอ เป็นเพศชาย อายุ 59 ปี ระดับการศึกษา คือ ปริญญาโท มีประสบการณ์การทำงานมาเป็นระยะเวลา 30 ปี

กำนันตำบลโคกแย้ เป็นเพศชาย อายุ 49 ปี ระดับการศึกษา คือ ปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานมาเป็นระยะเวลา 2 ปี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกแย้ เป็นเพศชาย อายุ 52 ปี ระดับการศึกษา คือ ปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานมาเป็นระยะเวลา 22 ปี

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า (ต่อ)

ประเภทและคุณลักษณะ	จำนวน (N=385)	ร้อยละ (100)
1. เพศ		
- ชาย	171	44.42
- หญิง	214	55.58
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 30 ปี	70	18.18
- 31-40 ปี	140	36.36
- 41-50 ปี	94	24.42
- มากกว่า 50 ปี	81	21.04

ตารางที่ 4.1 (ต่อ) แสดงข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า

ประเภทและคุณลักษณะ	จำนวน (N=385)	ร้อยละ (100)
3. การศึกษา		
- ประถมศึกษา	71	18.44
- มัธยมศึกษาตอนต้น	95	24.68
- มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	58	15.06
- ปวส./อนุปริญญา	64	16.62
- ปริญญาตรี	66	17.14
- สูงกว่าปริญญาตรี	31	8.06
4. รายได้ต่อเดือน		
- ต่ำกว่า 10,000 บาท	130	33.77
- 10,001-20,000 บาท	177	45.97
- 20,001-30,000 บาท	58	15.06
- 30,000 บาทขึ้นไป	20	5.20
5. อาชีพ		
- แม่บ้าน / พ่อบ้าน	84	21.82
- พนักงานบริษัท/โรงงาน	118	30.65
- ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	58	15.06
- ค้าขาย/ธุรกิจ	49	12.73
- อื่น ๆ	76	19.74
6. ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในพื้นที่		
- ตั้งแต่เกิด	140	36.36
- 1-5 ปี	26	6.75
- 6-10 ปี	60	15.58
- 11-15 ปี	23	5.98
- 16-20 ปี	20	5.20
- 20ปีขึ้นไป	116	30.13
7. ความเป็นเจ้าของที่พักอาศัย		
- ของตนเอง / คู่สมรส	222	57.66
- ของพ่อ - แม่	126	32.73
- บ้านเช่า / ห้องเช่า	37	9.61

4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

การศึกษาความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาทั้งสิ้น 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการจัดการ ปรากฏผลดังนี้

4.2.1 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า

จากผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า โดยจำแนกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการจัดการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอผลการวิจัยดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าโดยรวม

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	4.15	0.26	มาก
1. ด้านบุคลากร	4.08	0.37	มาก
2. ด้านงบประมาณ	4.26	0.30	มากที่สุด
3. ด้านประชาสัมพันธ์	4.11	0.39	มาก
4. ด้านการจัดการ	4.17	0.31	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.15 โดยด้านงบประมาณประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้ามีความพึงพอใจสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.26 รองลงมาด้านการจัดการ มีค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ย 4.11 และด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.08 ตามลำดับ

ผู้ศึกษาได้ศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี ในรายละเอียดเป็นรายด้าน มีผลการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ด้านบุคลากร

ความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบุคลากร			
1. เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์มีความรู้ ความสามารถในการให้ความรู้เกี่ยวกับโรงไฟฟ้า	4.08	0.79	มาก
2. การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน	4.09	0.76	มาก
3. การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์	4.07	0.75	มาก
4. ความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์	4.05	0.78	มาก
5. การติดต่อประสานงานของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์กับชุมชน	4.13	0.71	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าด้านบุคลากร ประชาชนที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้ามีความพึงพอใจการติดต่อประสานงานของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์กับชุมชนมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.13 รองลงมาได้แก่การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน ค่าเฉลี่ย 4.09 ตามมาด้วยเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์มีความรู้ ความสามารถในการให้ความรู้เกี่ยวกับโรงไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 4.08 การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 4.07 และความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 4.05 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ด้านงบประมาณ

ความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ด้านงบประมาณ			
1. การจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ชุมชน	4.20	0.67	มาก
2. งบประมาณที่ได้รับจากโรงไฟฟ้ามีความเหมาะสม	4.17	0.70	มาก
3. การจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง	4.50	0.71	มากที่สุด
4. งบประมาณที่ได้รับสามารถนำไปพัฒนาชุมชนได้	4.18	0.70	มาก
5. การจัดสรรงบประมาณให้แก่ชุมชนก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้า	4.23	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ด้านงบประมาณ ประชาชนที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้ามีความพึงพอใจการจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึงมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมาได้แก่ การจัดสรร

งบประมาณให้แก่ชุมชนก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 4.23 การจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ชุมชน ค่าเฉลี่ย 4.20 ส่วนงบประมาณที่ได้รับสามารถนำไปพัฒนาชุมชนได้ ค่าเฉลี่ย 4.18 และงบประมาณที่ได้รับจากโรงไฟฟ้ามีความเหมาะสม ค่าเฉลี่ย 4.17 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ด้านการประชาสัมพันธ์

ความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการประชาสัมพันธ์			
1. การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์โดยตรง	4.02	0.88	มาก
2. การแจ้งข้อมูลข่าวสารโดยเอกสาร (แผ่นพับ)	4.22	0.68	มากที่สุด
3. การแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น	4.13	0.74	มาก
4. การแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางโซเชียล มีเดีย เช่น เฟสบุ๊ก	4.16	0.75	มาก
5. การใช้ป้ายในการประชาสัมพันธ์โครงการ หรือกิจกรรมของโรงไฟฟ้า	4.00	0.87	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ด้านการประชาสัมพันธ์ ประชาชนที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้ามีความพึงพอใจ การแจ้งข้อมูลข่าวสารโดยเอกสาร (แผ่นพับ) มากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.22 รองลงมาได้แก่ การแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางโซเชียลมีเดีย เช่น เฟสบุ๊ก ค่าเฉลี่ย 4.16 การแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์โดยตรง ค่าเฉลี่ย 4.02 มีความพึงพอใจใกล้เคียงกับการใช้ป้ายในการประชาสัมพันธ์โครงการ หรือกิจกรรมของโรงไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 4.00

ตารางที่ 4.6 แสดงความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้ง โรงไฟฟ้า ด้านการจัดการ

ความพึงพอใจที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
ด้านการจัดการ			
1. การแก้ไขปัญหาอันเกิดจากโรงไฟฟ้าของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์	4.14	0.73	มาก
2. การนำชุมชนเข้าไปศึกษาดูงานเรื่องระบบการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า	4.13	0.70	มาก
3. การรับข้อร้องเรียนผ่านช่องทางสายตรงถึงโรงไฟฟ้า	4.16	0.67	มาก
4. การจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยให้ตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม	4.20	0.61	มาก
5. การจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ของโรงไฟฟ้าช่วยเพิ่มทัศนคติที่ดีของชุมชนที่มีต่อโรงไฟฟ้า	4.23	0.65	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ด้านการจัดการ ประชาชนที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้ามีความพึงพอใจการจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ของโรงไฟฟ้าช่วยเพิ่มทัศนคติที่ดีของชุมชนที่มีต่อโรงไฟฟ้ามากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมาได้แก่ การจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยให้ตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ค่าเฉลี่ย 4.20 การรับข้อร้องเรียนผ่านช่องทางสายตรงถึงโรงไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 4.16 ส่วนการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากโรงไฟฟ้าของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ย 4.14 มีความพึงพอใจใกล้เคียงกับการนำชุมชนเข้าไปศึกษาดูงานเรื่องระบบการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า ค่าเฉลี่ย 4.13 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	35.79	4	8.95	190.29	.00*
	ภายในกลุ่ม	17.87	380	0.05		
	รวม	53.67	384			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	12.68	4	3.17	53.99	.00*
	ภายในกลุ่ม	22.31	380	0.06		
	รวม	34.99	384			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	25.41	4	6.35	75.17	.00*
	ภายในกลุ่ม	32.11	380	0.08		
	รวม	57.52	384			
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	8.72	4	2.18	30.11	.00*
	ภายในกลุ่ม	27.52	380	0.07		
	รวม	36.24	384			

จากตารางที่ 4.7 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำแนกตามอาชีพ โดยใช้สถิติค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำแนกตามอาชีพทุกด้าน มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.00 หมายความว่าประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ด้านบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	5	35.26	7.05		
	ภายในกลุ่ม	379	18.41	0.05	145.19	.00*
	รวม	384	53.67			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	5	11.150	2.23		
	ภายในกลุ่ม	379	23.84	0.06	35.46	.00*
	รวม	384	34.99			
ด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	5	6.87	1.38		
	ภายในกลุ่ม	379	50.63	0.13	10.31	.00*
	รวม	384	57.52			
ด้านการจัดการ	ระหว่างกลุ่ม	5	12.69	2.540		
	ภายในกลุ่ม	379	23.54	0.06	40.87	.00*
	รวม	384	36.238			

จากตารางที่ 4.8 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ โดยใช้สถิติค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) พบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำแนกตามระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ทุกด้าน มีนัยสำคัญเท่ากับ 0.00 หมายความว่าประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ในด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านประชาสัมพันธ์ และด้านการจัดการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า ในความคิดเห็นของผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการ ผู้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า

ผลการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ (Interview) กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการ ประกอบไปด้วย นายอำเภอ กำนันตำบลโคกแย้ และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกแย้ รวมทั้งสิ้นจำนวน 3 คน ผู้ศึกษาได้นำเสนอผลการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ดังนี้

1) ด้านบุคลากร เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์มีบุคลิกภาพดี เอาใจใส่ ให้เกียรติประชาชนในชุมชนเป็นอย่างดีมีการทำงานแบบเป็นทีม แต่บางครั้งการเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่การติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์โดยตรงยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ต้องประสานผ่านทางผู้นำชุมชน เพื่อเป็นตัวแทนในการส่งต่อข้อมูลไปยังเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ในการสอบถาม ขอรับการสนับสนุน หรือร้องเรียนต่าง ๆ ทำให้เกิดความล่าช้า

2) ด้านงบประมาณ การสนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานต่าง ๆ และชุมชน อย่างเพียงพอและสม่ำเสมอ โดยโรงไฟฟ้าได้ให้ความสำคัญในการสนับสนุนงบประมาณเพื่อนำไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน เช่น กิจกรรมตามประเพณี หรือกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ก่อให้เกิดการพัฒนาในชุมชนต่อไป แต่ปัญหาที่พบคือการเบิกจ่ายงบประมาณมีความล่าช้ากว่ากิจกรรมที่จัดขึ้น การจัดสรรงบประมาณในรูปแบบกองทุนพัฒนาพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า ทำให้ชุมชนสามารถนำงบประมาณไปจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนของตนเอง โดยการใช้หลักเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณตามรัศมีการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมมาประกอบการพิจารณา ทำให้ประชาชนที่อยู่ใกล้โรงไฟฟ้า หรือเป็นผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิก่อน แต่ในขณะเดียวกันชุมชนที่อยู่ถัดออกไปทางโรงไฟฟ้าก็ได้เข้าไปสนับสนุนตามสมควร

3) ด้านการประชาสัมพันธ์ การแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับโรงไฟฟ้าโดยการแจกเอกสารประชาสัมพันธ์ (แผ่นพับ) การฝากประชาสัมพันธ์ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานราชการ และแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านคณะกรรมการตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ตัวแทนชุมชน) ในช่วงที่มีการจัดประชุมรายไตรมาส ก็ยังทำให้การประชาสัมพันธ์ไม่ครอบคลุมในทุกกลุ่มบุคคล หรือทุกพื้นที่ เนื่องจากการแจ้งข้อมูลข่าวสารเฉพาะกลุ่มบุคคลที่เป็นตัวแทน หรือผู้นำชุมชนเป็นส่วนใหญ่

4) ด้านการจัดการ การบริหารจัดการของทีมเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์มีการวางแผนการทำงานเป็นไปอย่างมีระบบ และเกิดประสิทธิภาพ เมื่อเกิดปัญหา หรือข้อกังวลของชุมชน ก็สามารถเข้าถึงพื้นที่ได้อย่างรวดเร็ว ในส่วนของการจัดเก็บข้อมูลสามารถทำอย่างเป็นระบบ เมื่อต้องการใช้สามารถนำข้อมูลมาเปรียบเทียบเพื่อชี้แจงชุมชนได้

การจัดทีมเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ ในการเข้ามาดูแลพื้นที่ ได้มีการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า และเป็นผู้มีความรู้เรื่องของโรงไฟฟ้า ทำให้มีความเข้าใจในวัฒนธรรมชุมชน และสะดวกต่อการติดต่อประสานงานภายในชุมชน

4.3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

4.3.1 ปัญหา อุปสรรค

1) การติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ ต้องประสานผ่านผู้นำชุมชน เท่านั้น

2) การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ยังไม่ชัดเจน

3) การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมของชุมชนมีความล่าช้า

4) การสนับสนุนงบประมาณไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

5) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรงไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง

4.3.2 ข้อเสนอแนะ

1) เพิ่มสื่อทางโซเชียล เช่น ไลน์ มาใช้ในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร เพื่อให้เกิดความสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่ายขึ้น

- 2) เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ควรเข้าร่วมประชุมประจำตำบล เพื่อรับฟังปัญหา หรือข้อร้องเรียนของชุมชน
- 3) เพิ่มความรวดเร็วในการสนับสนุนงบประมาณสำหรับกิจกรรม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เพื่อการศึกษาถึงปัญหา อุปสรรคของการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ และระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี โดยผู้ศึกษาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคคล 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี จำนวน 385 คน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ และทำการเก็บรวบรวมผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการผู้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า จำนวน 3 คน จากการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ เพื่อแจกแจงความถี่ของข้อมูล ส่วนค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลางและกระจายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

ในบทที่ 5 นี้ ได้ทำการสรุปผลการประเมิน อภิปราย กรอบแนวคิดและข้อเสนอแนะเรียงตามลำดับดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษา
- 5.2 อภิปรายผล
- 5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาถึงความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี ในครั้งนี้ สามารถสรุปผล ได้ดังนี้

5.1.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลดังนี้

ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55.58) มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 36.36) มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 24.68) มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ร้อยละ 45.97) ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท พนักงานโรงงาน (ร้อยละ 30.65) และอยู่อาศัยในพื้นที่มาตั้งแต่เกิด (ร้อยละ 57.66)

นายอำเภอ เป็นเพศชาย อายุ 59 ปี ระดับการศึกษา คือ ปริญญาโท มีประสบการณ์ทำงานมาเป็นระยะเวลา 30 ปี

กำนันตำบลโคกแย้ เป็นเพศชาย อายุ 49 ปี ระดับการศึกษา คือ ปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานมาเป็นระยะเวลา 2 ปี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกแย้ เป็นเพศชาย อายุ 52 ปี ระดับการศึกษา คือ ปริญญาตรี มีประสบการณ์ทำงานมาเป็นระยะเวลา 22 ปี

5.1.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี

โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.15) โดยด้านงบประมาณเป็นด้านที่ประชาชนพึงพอใจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.26) รองลงมาเป็นด้านการจัดการ (ค่าเฉลี่ย 4.17) ส่วนด้านที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือด้านบุคลากร (ค่าเฉลี่ย 4.08) ซึ่งอยู่ในระดับมากเช่นกัน

ด้านงบประมาณ ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี มีความพึงพอใจในการจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.50) รองลงมาเป็นเรื่องการจัดสรรงบประมาณให้แก่ชุมชนก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้า (ค่าเฉลี่ย 4.23) ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ งบประมาณที่ได้รับจากโรงไฟฟ้ามีความเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย 4.17)

ด้านการจัดการ ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี มีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ของโรงไฟฟ้าช่วยเพิ่มทัศนคติที่ดีของชุมชนที่มีต่อโรงไฟฟ้ามากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.23) รองลงมาการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยให้ตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม (ค่าเฉลี่ย 4.20) ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือการนำชุมชนเข้าไปศึกษาดูงานเรื่องระบบการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า (ค่าเฉลี่ย 4.13)

ด้านการประชาสัมพันธ์ ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี มีความพึงพอใจการแจ้งข้อมูลข่าวสารโดยเอกสาร (แผ่นพับ) มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.22) รองลงมาการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางโซเชียล มีเดีย เช่น เฟสบุ๊ก (ค่าเฉลี่ย 4.16) ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์โดยตรง (ค่าเฉลี่ย 4.02)

ด้านบุคลากร ประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี มีความพึงพอใจการติดต่อประสานงานของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์กับชุมชนมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.13) รองลงมาเป็นเรื่องการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรม ร่วมกับชุมชน (ค่าเฉลี่ย 4.09) ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ (ค่าเฉลี่ย 4.05)

5.1.3 ปัญหา และอุปสรรคในการศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

- 1) การติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ ต้องประสานผ่านผู้นำชุมชนเท่านั้น
- 2) การตอบข้อซักถามของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ยังไม่ชัดเจน
- 3) การสนับสนุนงบประมาณในกิจกรรมของชุมชนมีความล่าช้า
- 4) การสนับสนุนงบประมาณไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่
- 5) การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรงไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึง

5.2 อภิปรายผล

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านงบประมาณเป็นด้านที่ประชาชนมีความพึงพอใจสูงสุด รองลงมาเป็นด้านการจัดการ ส่วนด้านที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ ด้านบุคลากร

5.2.1 ด้านงบประมาณ ประชาชนมีความพึงพอใจในการจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง มากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องการจัดสรรงบประมาณให้แก่ชุมชนก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้า ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ งบประมาณที่ได้รับจากโรงไฟฟ้ามีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัญชิสา เอี่ยมละออ (2552, บทคัดย่อ) เรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ผลการศึกษาพบว่ามีความพึงพอใจด้านงบประมาณในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธมกร ดุลยปกรณ์ชัย (2556, บทคัดย่อ) เรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไปของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ อยู่ในระดับมาก

5.2.2 ด้านการจัดการ ประชาชนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ของโรงไฟฟ้า ช่วยเพิ่มทัศนคติที่ดีของชุมชนที่มีต่อโรงไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาการจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยให้ตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ การนำชุมชนเข้าไปศึกษาดูงานเรื่องระบบการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า

5.2.3 ด้านการประชาสัมพันธ์ ประชาชนมีความพึงพอใจการแจ้งข้อมูลข่าวสารโดยเอกสาร (แผ่นพับ) มากที่สุด รองลงมาการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางโซเชียล มีเดีย เช่น เฟสบุ๊ก ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือการประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์โดยตรง

5.2.4 ด้านบุคลากร ประชาชนมีความพึงพอใจการติดต่อประสานงานของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์กับชุมชนมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรม ร่วมกับชุมชน ส่วนเรื่องที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์

ผลการศึกษาข้างต้นพบว่า ในภาพรวมประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพัฒน์ แก้วกนิษฐารักษ์ (2551,บทคัดย่อ) เรื่องความพึงพอใจของชุมชนรอบโรงงานไฟฟ้าต่องานชุมชนสัมพันธ์ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ศึกษาเฉพาะกรณี โรงไฟฟ้าพระนครเหนือ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานิตย์ เลพล (2557, บทคัดย่อ) เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้า ผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมทั้งหมด มีความเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่อาศัยอยู่พื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ถึงผลการศึกษาระดับความพึงพอใจจะอยู่ในระดับมากแต่ก็ควรมีการพัฒนาในการบริหารจัดการ เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ควรมีการวางแผนเชิงการบริหารงานด้านบุคลากร ในการเพิ่มความรู้ด้านเทคโนโลยีในการดำเนินงานด้านระบบโรงไฟฟ้าให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ
- 2) ควรมีการจัดอบรมเพิ่มความรู้ ทักษะในการสื่อสาร ตอบคำถาม ในงานด้านชุมชนให้แก่เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์
- 3) ควรมีการประเมินผลการบริหารจัดการในภาพรวมเป็นประจำทุกปี เพื่อทราบถึงความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการงานด้านชุมชนสัมพันธ์

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- 1) เพิ่มช่องทางในการติดต่อประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์กับชุมชน เช่น ฮอตไลน์สายตรงของโรงไฟฟ้า
- 2) ส่งเสริมกิจกรรมในพื้นที่ให้ทุกกลุ่มคนได้มีส่วนร่วม เช่น ผู้สูงอายุ เด็กและเยาวชน เป็นต้น
- 3) เพิ่มการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผ่านเสียงตามสายในชุมชน
- 4) ให้เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์เข้าร่วมการประชุมรายตำบล
- 5) ลดขั้นตอนการขออนุญาตงบประมาณเพื่อให้เกิดความรวดเร็ว

5.3.3 ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เช่น โรงไฟฟ้าที่อยู่ในเขตประกอบการอุตสาหกรรมเหมราชสระบุรี นำมาเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสียของการบริหารจัดการอันจะนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไข เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2) ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อชุมชน
- 3) ควรมีการศึกษาวិธีการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน
- 4) ควรมีการศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของโรงไฟฟ้า

บรรณานุกรม

- กิตติญา พรมรัตน์. (2548). การบริหารจัดการพื้นที่บริเวณอุตสาหกรรมหลักและชุมชนมาบตาพุด. (ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- กาญจนา แก้วเทพ. (2538). เครื่องมือการทำงานแนววัฒนธรรมชุมชน. กรุงเทพฯ: สมาคมทอิลแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- เกษม จันทรแก้ว. (2540). โครงการสหวิทยาการบัณฑิตศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กำจัดทุกข์. (2552). ความพึงพอใจหลังการตัดสินใจซื้อคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- จินตนา สุขจานนท์. (2549). การศึกษาและการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ฉกรรณ พัวกลาง. (2541). ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้นต่อการให้บริการฝึกอบรม: ศึกษากรณีศูนย์ฝึกอบรมอาชีพสวนลุมพินี กองส่งเสริมอาชีพ สำนักงานพัฒนาชุมชนกรุงเทพ. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก).
- ชัยนต์ วรรณระภูติ. (2536). การกำหนดกรอบคิดในการวิจัย ในคู่มือการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่องานพัฒนา. ขอนแก่น : สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชีรวัดน์ นิเจนตร. (2528). การศึกษากับการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- ชุตินา ตันนารัง. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนและแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการมูลฝอยชุมชนในเขตเทศบาลนครสมุทรปราการ. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม. 7(2), 35-48.
- ณรงค์ศักดิ์ คุญูปถัมภ์. (2557). กฟผ.กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนรอบพื้นที่โรงไฟฟ้าแม่เมาะ อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต. 2(1), 1-2.
- ณัฐริมา มากชู. (2545). การประเมินโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) ตามมติรัฐมนตรีโดยใช้งบประมาณพิเศษปี 2544 ตามแผนกอนี้ต่างประเทศ : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- ธงชัย สันติวงษ์. (2541). ทฤษฎีองค์การและการออกแบบองค์การ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). หลักการจัดการ. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ธมกร ดุลยปรกรณ์ชัย. (2556). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนสตรีชัยภูมิ 2 จังหวัดชัยภูมิ. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บัญญัติ คำณูวัฒน์. (2532). งานชุมชนสัมพันธ์กับการสร้างภาพพจน์ของบริษัทปูนซีเมนต์ไทย
จำกัด : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงงานปูนซีเมนต์แก่งคอย จังหวัดสระบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- บุญทัน ดอกไธสง. (2537). การจัดการองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราช
วิทยาลัย.
- บุญสวย ต่อชีพ. (2539). การบริหารจัดการการให้คำปรึกษาทางสุขภาพของโรงพยาบาลชุมชน
จังหวัดชัยภูมิ. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ปณยา บุชบาศรี. (2555). กลยุทธ์การจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ ของบริษัทจัดการและพัฒนา
ทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน). (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย).
- ประกายดาว ดำรงพันธ์. (2536). ความพึงพอใจของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการด้านสินเชื่อ :
กรณีศึกษาศูนย์ธุรกิจสะพานขาวธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน). (วิทยานิพนธ์มหา
ปริญญา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ประพัฒ แก้วกนิษฐารักษ์. (2552). ความพึงพอใจของชุมชนรอบโรงไฟฟ้าตอมานชุมชนสัมพันธ์
ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงไฟฟ้าพระนครเหนือ.
(วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- ประเวศ วะสี. (2541). ประชาตำบล. กรุงเทพฯ : มติชน.
- ไพบุลย์ ช่างเรียน. (2532). วัฒนธรรมการบริหาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ .(2542). หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ภูสิทธิ์ ชันติกุล. (2553). การประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับบุคคลและครัวเรือน
ของประชาชนในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. (รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน
สุนันทา).
- มหิธร วันยนาพร. (2555). การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้านชุมชนสัมพันธ์ของโรงงานซานมิ
เกล. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- มานิต เลพล. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างโรงไฟฟ้ากับชุมชน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัย
ปทุมธานี. 6(3),50-51.
- รัชนิกร สำราญรัตน์. (2553). การจัดการชุมชนสัมพันธ์ของผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม.
(วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วรรณภา ทองแดง. (2551). การประเมินผลโครงการอยู่ดีมีสุข ในปีงบประมาณ 2550 : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างพื้นที่ที่ประสบความสำเร็จ กับพื้นที่ที่ไม่ประสบความสำเร็จ อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- วิชชุดา คัมภีร์เวช. (2557). ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการจัดการสถานศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- วิชัย เหลืองธรรมชาติ. (2531). ความพึงพอใจและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ของประชากรในหมู่บ้านอพยพโครงการเขื่อนรัชชประภา (เขื่อนหาลาน) จังหวัดสุราษฎร์ธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- วิรัช ลภรัตน์กุล. (2546). การประชาสัมพันธ์ฉบับสมบูรณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชณุ พลอยศรี. (2547). การบริหารจัดการชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน : ศึกษากรณีศูนย์การเรียนรู้ชุมชนพลาญข่อย ต.โนนก่อ อ.สิรินธร จ.อุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- สมาน รังสิโยภุชณ และสุธี สุทธิสมบูรณ์. (2544). หลักการบริหารเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ก.พ.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สมบัติ บารมี. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทมหัพันธ์ไฟเบอร์ซีเมนต์ จำกัด (มหาชน). (รายงานการวิจัยคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- สรยุทธ รักษาศรี. (2557). การจัดการความรู้ของชุมชนเพื่อแก้ไขความขัดแย้ง ระหว่างโรงไฟฟ้าพลังงานชีวมวล สหโคเจนกรีนและหมู่บ้านในตำบลป่าสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน. (การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2543). การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จามจุรี.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2526). การพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

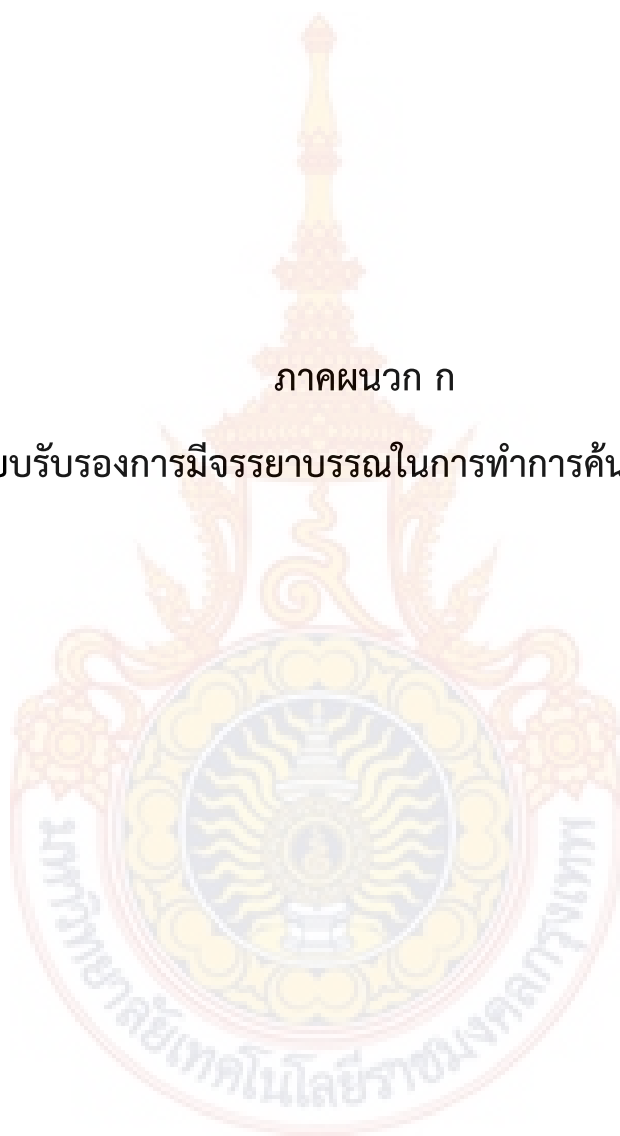
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). การบริหารงานวิชาการ Academic affairs administration. กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- สุเทพ พานิชพันธุ์. (2541). ความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรจังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยแม่โจ้).
- เสกสรร ธรรมวงศ์. (2541). ความพึงพอใจของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่มีต่อการให้บริการด้านการเรียนการสอนสายสามัญระดับประถมศึกษา : ศึกษากรณีโรงเรียนผู้ใหญ่สตรีบางเขน ทณฑสถานหญิงกลาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์).
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การประชาสัมพันธ์ ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บริษัท อีระฟิล์มและโซลท์แก๊สจำกัด.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2546). สื่อประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : บริษัท ธนอักษรการพิมพ์จำกัด.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2523). การบริหารการพัฒนา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัญชิสา เอี่ยมละออ. (2552). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารโรงเรียนเอกชนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี. (วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีปทุม).
- เอนก เหลาโชติ. (2547). การบริหารจัดการธุรกิจชุมชน : กรณีศึกษากลุ่มหัตถกรรมตุ๊กตาราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- M.K. Mann & P.L. Spath. (2001,June). A life cycle assessment of biomass cofiring in a coal-fired power plant. **Clean Product and Processes**, 2001(3), 81-91.
- Nicholas O. Mariita. (2002). The impact of large-scale renewable energy development on the poor: environment and socio-economic impact of a geothermal power plant on a poor rural community in Kenya. **Energy Policy**, 2002(30), 1119-1128.
- T.J. Hammons. (2005). Impact of electric power generation on green house gas emission in Europe: Russia, Greece, Italy and view of the EU Power Plant Supply Industry – a critical analysis. **Electrical Power and Energy System**, 2006(28), 548-564.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบรับรองการมีจรรยาบรรณในการทำการค้นคว้าอิสระ

แบบรับรองการมีจรรยาบรรณในการทำการค้นคว้าอิสระ

เพื่อให้การทำการค้นคว้าอิสระของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีคุณภาพและมาตรฐานตามหลักวิชาการ มหาวิทยาลัยฯ ได้กำหนดให้นักศึกษาทุกคนปฏิบัติตามหลักจรรยาบรรณนักวิจัย 9 ข้อ ตามที่สภาวิจัยแห่งชาติกำหนด ซึ่งประกอบไปด้วย

จรรยาบรรณนักวิจัย 9 ข้อ ตามที่สภาวิจัยแห่งชาติกำหนด

1. นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ นักวิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่น ต้องให้เกียรติ และอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ต้องซื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย
2. นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำงานวิจัย ตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัย และต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด นักวิจัยต้องปฏิบัติตามพันธกรณีและข้อตกลงการวิจัยที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน อุทิศเวลาทำงานวิจัยให้ได้ผลดีที่สุด และเป็นไปตามกำหนดเวลา มีความรับผิดชอบไม่ละทิ้งงานระหว่างดำเนินการ
3. นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอ และมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย
4. นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัย ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต นักวิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและมีปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
5. นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรี และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัยนักวิจัย ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของเพื่อนมนุษย์ ต้องถือเป็นภาระหน้าที่ที่จะอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล
6. นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด โดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่า อคติส่วนตัว หรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย
7. นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ นักวิจัยพึงเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

8. นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น นักวิจัยพึงมีใจกว้าง พร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟัง ความคิดเห็นและเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

9. นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ นักวิจัยพึงมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัย เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

ข้าพเจ้า นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต รหัสนักศึกษา 57805141003-8 ซึ่งเป็นผู้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่องความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี ได้ทราบและปฏิบัติตามหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณที่กำหนดไว้ทุกประการ ข้าพเจ้าทราบดีว่าการให้ข้อความอันเป็นเท็จและการละเมิดหลักจริยธรรมและจรรยาบรรณ นักวิจัย อาจนำมาสู่การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรือถูกเพิกถอนปริญญา

.....
ชัชวาลย์ คล้ายอุดม
ผู้ทำการค้นคว้าอิสระ

วันที่ เดือน พ.ศ.

ภาคผนวก ข
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการประเมินแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โครงการบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ โทร. ๗๓๒๙
 ที่ ศธ ๐๕๗๙.๐๔/ 0438 วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.คุณากร ไวยวุฒิ

ด้วย นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๗ (รุ่นที่ ๓) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กำลังจัดทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง "ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี" โดยมี ดร.เชิงชาย สุวรรณกฎ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ซึ่งจำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

ในการนี้ คณะบริหารธุรกิจได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัยอันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป หากต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม โทรศัพท์ ๐๘๕ ๔๘๙ ๑๒๖๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางหทัยกร พันธุ์งาม)
 คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โครงการบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ โทร. ๗๗๒๐๔
 ที่ คจ.๐๕๗๔.๐๔/ 6467 วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ โสภณธรรมภาณ

ด้วย นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๗ (รุ่นที่ ๓) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กำลังจัดทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแค อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี” โดยมี ดร.เชิงชาย สุวรรณภูฏ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ซึ่งจำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

ในการนี้ คณะบริหารธุรกิจได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัยอันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป หากต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม โทรศัพท์ ๐๘๕ ๔๘๔ ๑๒๖๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

๒๒ ๕๖

(นางหทัยกร พันธุ์งาม)
 คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โครงการบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ โทร. ๗๓๒๙
 ที่ คจ.๐๕๗๙.๐๔/ 0469 วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๐
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ปรมินทร์ โฆษิตกุลพร

ด้วย นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ปีการศึกษา ๒๕๕๗ (รุ่นที่ ๓) คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กำลังจัดทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี” โดยมี ดร.เชิงชาย สุวรรณภู เป็นอาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ซึ่งจำเป็นต้องให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

ในการนี้ คณะบริหารธุรกิจได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะในการนำไปปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือวิจัยอันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป หากต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม โทรศัพท์ ๐๘๕ ๔๘๙ ๑๒๖๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(นางหทัยกร พันธุ์งาม)
 คณบดีคณะบริหารธุรกิจ

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบ

แบบสอบถามเพื่อการศึกษา

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์รอบพื้นที่โรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้า

ในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี

คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ด้านบุคคล

ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ หน้าหัวข้อที่ตรงกับความจริงเกี่ยวกับท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. อายุ

☐

ต่ำกว่า 30 ปี

☐

31-40 ปี

☐

41-50 ปี

☐

มากกว่า 50 ปี

3. การศึกษา

☐

ประถมศึกษา

☐

มัธยมศึกษาตอนต้น

☐

มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

☐

ปวส./อนุปริญญา

☐

ปริญญาตรี

☐

สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ต่อเดือน

☐

ต่ำกว่า 10,000 บาท

☐

10,001- 20,000 บาท

☐

20,001- 30,000 บาท

☐

30,001 ขึ้นไป

5. อาชีพ

☐

แม่บ้าน / พ่อบ้าน

☐

พนักงานบริษัท / โรงงาน

☐

ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ

☐

ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว

☐

อื่น ๆ

6. ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในพื้นที่

☐

อาศัยอยู่ตั้งแต่เกิด

☐

1-5 ปี

☐

6-10 ปี

☐

11-15 ปี

☐

16-20 ปี

☐

20 ปีขึ้นไป

7. ความเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัย

☐

ของตนเอง หรือคู่สมรส

☐

ของบิดา มารดา

☐

บ้านเช่า หรือห้องเช่า

☐

อื่น ๆ

ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบุคลากร					
1. เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์มีความรู้ ความสามารถในการให้ความรู้เกี่ยวกับโรงไฟฟ้า					
2. การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ในการจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน					
3. การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์					
4. ความน่าเชื่อถือของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์					
5. การติดต่อประสานงานของเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์กับชุมชน					
ด้านงบประมาณ					
6. การจัดสรรงบประมาณในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้แก่ชุมชน					
7. งบประมาณที่ได้รับจากโรงไฟฟ้ามีความเหมาะสม					
8. การจัดสรรงบประมาณอย่างต่อเนื่อง และทั่วถึง					
9. งบประมาณที่ได้รับสามารถนำไปพัฒนาชุมชนได้					
10. การจัดสรรงบประมาณให้แก่ชุมชนก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อโรงไฟฟ้า					
ด้านประชาสัมพันธ์					
11. การประชาสัมพันธ์จากเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์โดยตรง					
12. การแจ้งข้อมูลข่าวสารโดยเอกสาร (แผ่นพับ)					
13. การติดตั้งกล่องรับเรื่องร้องเรียนของโรงไฟฟ้า					
14. การรับข้อร้องเรียนผ่านช่องทางสายตรงถึงโรงไฟฟ้า					
15. การใช้ป้ายในการประชาสัมพันธ์โครงการ หรือกิจกรรมของโรงไฟฟ้า					
ด้านการจัดการ					
16. การแก้ไขปัญหาอันเกิดจากโรงไฟฟ้าของเจ้าหน้าที่ชุมชน					

ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
17. การนำชุมชนเข้าไปศึกษาดูงานเรื่องระบบการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า					
18. การจัดมาตรการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของโรงไฟฟ้า					
19. การจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยให้ตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม					
20. การจัดกิจกรรมชุมชนสัมพันธ์ของโรงไฟฟ้าช่วยเพิ่มทัศนคติที่ดีของชุมชนที่มีต่อโรงไฟฟ้า					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการศึกษา

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์รอบพื้นที่โรงไฟฟ้า : กรณีศึกษาโรงไฟฟ้า
ในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค อำเภอนองแค จังหวัดสระบุรี

คำชี้แจง : แบบสัมภาษณ์ชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 เพศ

1.2 อายุ

1.3 ตำแหน่ง

1.4 ระดับการศึกษา

1.5 ประสบการณ์ทำงาน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

.....

**ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า:
กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้
อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี
บทสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการ**

ผู้ให้สัมภาษณ์ 1. นายดวงจันทร์ ดวงจำปา (กำนันตำบลโคกแย้)
2. นายพิชัย บุญบรรดาลชัย (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกแย้)
3. นายเกียรติพงษ์ ทิพเสนา (นายอำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี)

วันที่สัมภาษณ์ 22 ธันวาคม 2560

ผู้สัมภาษณ์ นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม

ผู้สัมภาษณ์ ผมทำงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์บริเวณพื้นที่ตั้งโรงไฟฟ้า กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าในเขตนิคมอุตสาหกรรมหนองแค ตำบลโคกแย้ อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี จึงจะขอสัมภาษณ์เกี่ยวกับความพึงพอใจแต่ละด้านเกี่ยวกับการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ของแต่ละท่าน เนื่องจากแต่ละท่านเป็นตัวแทนของกลุ่มผู้นำชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่น และหัวหน้าหน่วยงานราชการ โดยขอเริ่มจากความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ด้านบุคลากรเป็นด้านแรก ขออนุญาตเริ่มจากท่านนายอำเภอหนองแค ท่านกำนันตำบลโคกแย้ และท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกแย้(นายกฯ อบต.โคกแย้) ครับ

นายอำเภอหนองแค ด้านบุคลากร คือเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ที่ดูแลในพื้นที่ มีบุคลิกภาพดี เอาใจใส่ ให้เกียรติประชาชนในชุมชนเป็นอย่างดี

กำนันตำบลโคกแย้ เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์มีการทำงานแบบเป็นทีม ให้ความสำคัญกับชุมชน ดูแลและเข้าถึงชุมชนได้ดี แต่ทางชุมชนยังมีปัญหาในเรื่องการติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ยังไม่ค่อยสะดวกเท่าที่ควร ต้องติดต่อผ่านทางผม หรือผู้ใหญ่บ้านเป็นส่วนใหญ่บางที่ทำให้ล่าช้า

นายกฯ อบต.โคกแย้ บุคลากรที่สามารถทำงานด้านมวลชนสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี พร้อมทั้งคอยสนับสนุนชุมชนเสมอ แต่การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับชุมชนยังน้อยเกินไป

- ผู้สัมภาษณ์ ด้านที่ 2 คือความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ ด้านงบประมาณ
- นายอำเภอหนองแค การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมของชุมชนเพียงพอ ไม่ติดขัด และในส่วนของงบประมาณกองทุนพัฒนาไฟฟ้าก็ช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการเรื่องงบประมาณให้ชุมชนได้นำไปใช้พัฒนาได้อีก
- กำนันตำบลโคกแย้ งบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมหมู่บ้านและชุมชน มีความเหมาะสม และเพียงพอแต่ในบางครั้งมีการเบิกจ่ายล่าช้า และยังได้ไม่ครบทุกพื้นที่
- นายกฯ อบต.โคกแย้ ได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนงบประมาณในการทำกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนา
- ผู้สัมภาษณ์ ต่อที่ด้านการประชาสัมพันธ์ ที่ผ่านมามีการเพิ่ม หรือปรับปรุงส่วนไหนบ้างครับ
- นายอำเภอหนองแค การประชาสัมพันธ์ดี ประชาชนได้รับทราบข่าวสาร ถ้ามีการอัปเดตข้อมูลให้ชุมชนอย่างสม่ำเสมอจะทำให้การรับข้อมูล หรือการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- กำนันตำบลโคกแย้ การแจ้งข่าวประชาสัมพันธ์ ด้านข่าวสาร หรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงไฟฟ้าจากเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์มีความรวดเร็วชัดเจน
- นายกฯ อบต.โคกแย้ การแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางคณะกรรมการของชุมชนในการเข้าร่วมประชุม คณะกรรมการตรวจสอบผลกระทบและสิ่งแวดล้อมของโรงไฟฟ้า ทำให้ได้รับทราบข้อมูลของโรงไฟฟ้าอย่างสม่ำเสมอ ที่มีตัวแทนของชุมชนเข้าไปมีส่วนร่วม ในบางครั้งการกระจายข้อมูลข่าวสารไปยังชุมชนยังไม่สะดวก รวดเร็วเท่าที่ควร ทั้งนี้หากมีการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ทางไลน์ หรือโทรศัพท์สายตรง จะทำให้ชุมชนได้รับข้อมูลเร็วขึ้น
- ผู้สัมภาษณ์ ในด้านสุดท้าย คือด้านการจัดการ
- นายอำเภอหนองแค บริหารจัดการได้ดี
- กำนันตำบลโคกแย้ การบริหารจัดการมีขั้นตอน การวางแผนที่ดี เป็นผู้มีความรู้เรื่องโรงไฟฟ้า และเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ส่วนใหญ่เป็นคนในพื้นที่ทำให้เข้าใจความต้องการของชุมชน การทำงานดำเนินประสบผลสำเร็จด้วยดี
- นายกฯ อบต.โคกแย้ ทีมงานมีการทำงานแบบบูรณาการ และเป็นระบบอย่างดี เมื่อเกิดปัญหาหรือข้อสงสัยในชุมชนก็สามารถเข้าไปตอบปัญหาได้ทำให้ไม่เกิดผลกระทบ

- ผู้สัมภาษณ์ ในส่วนสุดท้าย อยากจะขอให้แต่ละท่านช่วยบอกเรื่องปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปปรับปรุงการบริหารจัดการชุมชนสัมพันธ์ให้ดียิ่งขึ้นครับ
- นายอำเภอโคกแย้ ในบางครั้งการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์ยังต้องมีการติดต่อผ่านทางผู้นำชุมชนเป็นส่วนใหญ่ เพราะชาวบ้านไม่รู้ว่าจะติดต่อหาเจ้าหน้าที่ได้อย่างไร
ควรให้เจ้าหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์เข้าร่วมประชุมกับตำบล เพื่อเข้าถึงชุมชนได้มากขึ้น
- กำนันตำบลโคกแย้ การสนับสนุนงบประมาณในการทำกิจกรรมของชุมชนมีความล่าช้า ไม่ทันกิจกรรมที่จัดขึ้น บางพื้นที่ก็ไม่ได้รับการสนับสนุนทั้งที่ยังเป็นพื้นที่ใกล้เคียงกัน หากเป็นไปได้ควรเพิ่มความเร็วในการจัดการด้านงบประมาณ
- นายกฯ อบต.โคกแย้ การประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง หากผู้นำชุมชนไม่ได้ประสานงานต่อก็อาจจะทำให้ชุมชนได้รับข้อมูลบางส่วน อยากให้มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางไลน์อีกทาง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายชัชวาลย์ คล้ายอุดม
วัน เดือน ปีเกิด	29 กันยายน 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	53 หมู่ 8 ตำบลห้วยทราย อำเภอนางรอง จังหวัดสระบุรี 18230
เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ	0854891269
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2549 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เอก การจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ.2553 – ปัจจุบัน บริษัทกอล์ฟ เจพี เคพี จำกัด

